

โครงสร้างและกระบวนการทำข่าวของเสียของอเมริกา ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นกระบวนการทำข่าวของเสียของอเมริกาประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่การที่จะเข้าใจกระบวนการได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยขอเริ่มจากรายละเอียดของโครงสร้างโดยรวมของหน่วยงานข่าวของเสียของอเมริกา เพื่อให้เข้าใจถึงระบบการบริหารจัดการและการทำงานด้านการผลิตและแพร่กระจายข่าวของเสียของอเมริกาได้อย่างถูกต้อง

รายการข่าวนั้น ถือเป็นต้นกำเนิดของเสียของอเมริกา ดังที่ผู้ประกาศได้กล่าวไว้ในการออกอากาศครั้งแรกในช่วงสงครามโลกเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ปีค.ศ. 1942 ไว้ว่า “ไม่ว่าข่าวจะดีหรือร้ายแต่เราจะบอกในสิ่งที่เป็นความจริงเท่านั้น” (The news may be good. The news may be bad. We shall tell you the truth.) ข่าว จึงถือได้ว่าเป็นรายการที่มีความสำคัญอย่างมากในการกระจายเสียงของเสียของอเมริกา องค์กรมีการจัดโครงสร้างที่เหมาะสม เพื่อให้กระบวนการผลิตงานข่าวเกิดประสิทธิผล ในอันที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และเพื่อตอบสนองต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงของประชาชนทั่วโลก โดยที่หน่วยงานข่าวมีหน้าที่หลักคือ รับผิดชอบในการผลิตงานข่าวภาคภาษาอังกฤษทั้งหมดดังรายละเอียดต่อไปนี้

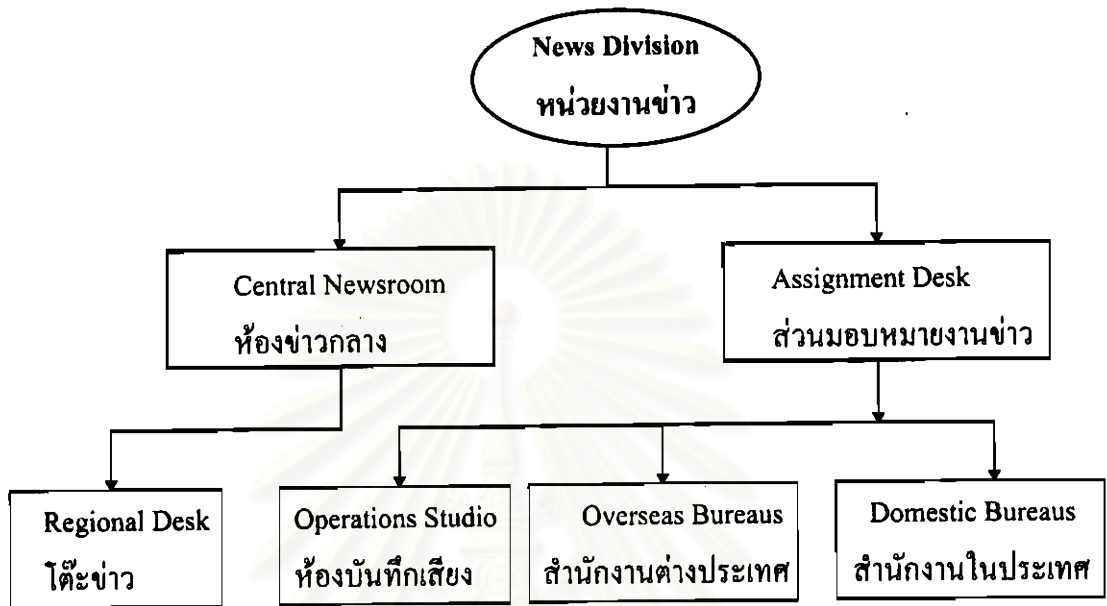
โครงสร้างและภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานข่าว

หน่วยงานข่าว (News division) มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการผลิตข่าว ซึ่งภายในหน่วยงานข่าวมีการแบ่งโครงสร้างการทำงานออกเป็นสองส่วนคือ

1. ห้องข่าวกลาง (The Central Newsroom) ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่เขียนข่าว (Writer) ที่มีการแบ่งออกเป็นโต๊ะข่าวภูมิภาค รับผิดชอบในการเขียนสรุปข่าวที่มีความยาวไม่เกิน 1 นาที โดยมีแหล่งข้อมูลจากสำนักข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิก (Wires Service)
2. ส่วนมอบหมายงานข่าว (The Assignments Desk) ประกอบไปด้วยบุคคลากรที่รับผิดชอบในการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นทั่วโลกจากพื้นที่จริง ได้แก่ บรรณาธิการประจำศูนย์ข่าว ผู้สื่อข่าวหลัก (Correspondents) และผู้สื่อข่าวอิสระ (Stringers) โดยทั้งผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระจะประจำอยู่ตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก

สำหรับการจัดโครงสร้างของหน่วยงานข่าวสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังแผนภูมिนี้

แผนภูมิที่ 4 แสดงโครงสร้างของหน่วยงานข่าวของเสียงอเมริกา

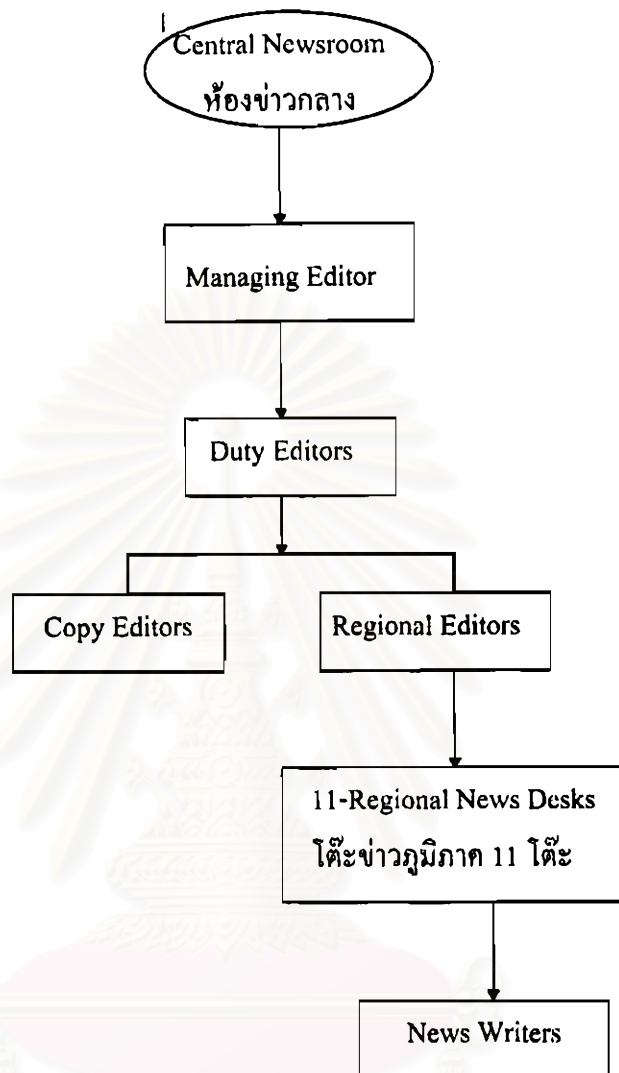

จากแผนภูมิ ผู้วิจัยของอธิบายกระบวนการทำงานด้านข่าวซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก
ในรายละเอียดแต่ละส่วน ดังนี้

1. ห้องข่าวกลาง (Central Newsroom)

ห้องข่าวกลางมีเจ้าหน้าที่ทำงานตลอด 24 ชั่วโมง ที่เรียกว่าเจ้าหน้าที่เขียนข่าว (News Writer) ในวันหนึ่งๆ เจ้าหน้าที่เขียนข่าวเหล่านี้จะเขียนข่าวที่มีความยาวไม่เกิน 1 นาที ประมาณ 300 กว่าชิ้นป้อนเข้าสู่ระบบแฟ้มข่าวกลาง (Central News Files, CN Files) โดยข่าวในแฟ้มข่าวกลางนี้จะถูกนำไปใช้ใน ช่วงต่างๆ ของการออกอากาศข่าวของภาคภาษาอังกฤษ (VOA News Now) สำหรับแหล่งข้อมูลในการเขียนข่าวได้มาจากหนังสือพิมพ์ชั้นนำในอเมริกา, นิตยสาร, บริการข่าวทางโทรพิมพ์ของสำนักข่าวต่าง ๆ (Commercial wire services) เช่น เอพี (Associated Press, AP) รอยเตอร์ (Reuters) บลูมเบิร์ก (Bloomberg) เอเอฟพี (Agency France Press, AFP) การรับฟังจากทางวิทยุ รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงาน FBIS (Foreign Broadcast Information Service) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับฟังการกระจายเสียงท้องถิ่นทั่วโลก โดยส่วนงานที่เรียกว่าห้องข่าวกลางนี้มีโครงสร้างของส่วนงาน ดังนี้

แผนภูมิที่ 5 แสดงโครงสร้างของห้องข่าวกลาง

ภายในส่วนงานห้องข่าวกลางแบ่งการทำงานออกเป็น 11 โต๊ะข่าว ตามประเภทของข่าว และภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ของโลก เจ้าหน้าที่ประจำแต่ละโต๊ะข่าวจะมีความรู้ความชำนาญในประเทศต่างๆ ของแต่ละภูมิภาคที่รับผิดชอบอยู่ ประกอบกับต้องมีวิจรณ์ญาณว่าเหตุการณ์ใดสำคัญมากน้อยอย่างไรต่อการรับรู้ของผู้ฟังในภูมิกษานั้น ๆ สำหรับโต๊ะข่าวแบ่งออกได้ดังนี้

- โต๊ะข่าวอเมริกากลางและใต้ (Latin America desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ของอเมริกากลางและอเมริกาใต้รวมถึงประเทศในแถบทะเลแคริบเบียนและประเทศแถบขั้วโลกใต้ (Antarctica)

- โต๊ะข่าวแอฟริกา (Africa desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศทางใต้ของทะเลทรายซาฮาราที่ไม่ใช่เป็นชาติอาหรับ รวมไปถึงโซมาเลีย (Somalia), ซูดาน (Sudan), มอริตانيا (Mauritania), จิบูตี (Djibouti), ชาด (Chad) และลิเบีย (Libya)
- โต๊ะข่าวยุโรปตะวันออก (East Europe desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในอดีตประเทศคอมมิวนิสต์ทางยุโรปกลางและตะวันออกได้แก่ แอลบانيا (Albania), บอสเนียเฮอเซโกวีนา (Bosnia-Herzegovina), บัลแกเรีย (Bulgaria), โครเอเชีย (Croatia), สาธารณรัฐเชค (theCzech Republic), เอสโตเนีย (Estonia), ฮังการี (Hungary), ลัตเวีย (Latvia), ลิทัวเนีย (Lithuania), มาเซโดเนีย (Macedonia), โปแลนด์ (Poland), สโลวาเกีย (Slovakia), สโลวีเนีย (Slovenia) และยูโกสลาเวีย (Yugoslavia) แต่ยกเว้นเยอรมนีตะวันออกที่ไปรวมประเทศกับเยอรมนีตะวันตก
- โต๊ะข่าวยุโรปตะวันตก (West Europe desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศ แอนโดรา (Andora), ออสเตรีย (Austria), เบลเยียม (Belgium), ไซปรัส (Cyprus), เดนมาร์ก (Denmark), ฟินแลนด์ (Finland), ฝรั่งเศส (France), เยอรมนี (Germany), กรีซ (Greece), ไอร์แลนด์ (Ireland), อิตาลี (Italy), ไลเชนสไตน์ (Liechtenstein), ลักเซมเบิร์ก (Luxumbourg), มอลต้า (Malta), โมนาโก (Monaco), เนเธอร์แลนด์ (the Netherlands), นอร์เวย์ (Norway), โปรตุเกส (Portugal), ซานมาริโน (San Marino), สเปน (Spain), สวีเดน (Sweden), สวิตเซอร์แลนด์ (Switzerland), ตุรกี (Turkey), สหราชอาณาจักร (The United Kingdom (Britain)) และ วาติกัน (Vatican) รวมไปถึงสหภาพยุโรปและองค์การสหประชาชาติในนครเจนีวาและสวิตเซอร์แลนด์
- โต๊ะข่าวตะวันออกกลาง (Middle East desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศ อิหร่าน (Iran), อิสราเอล (Israel) และประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพอาหรับทั้งหมด ยกเว้น โคโมรอส จิบูตี มอริตانيا โซมาเลียและซูดาน
- โต๊ะข่าวเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก (East Asia/Pacific desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศ จีน (China), มองโกเลีย (Mongolia), คาบสมุทรเกาหลี (the Korean Peninsula), ญี่ปุ่น (Japan), ไต้หวัน (Taiwan), ฮองกง (Hong Kong), มาเก๊า (Macao), เวียดนาม (Vietnam), กัมพูชา (Cambodia), ลาว (Laos), พม่า (Burma), ไทย (Thailand), มาเลเซีย (Malaysia), อินโดนีเซีย (Indonesia), สิงคโปร์ (Singapore), นิวซีแลนด์ (New Zealand), และประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิก

- โต๊ะข่าวเอเชียใต้ (South Asia desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศ อาฟกานิสถาน (Afghanistan), บังกลาเทศ (Bangladesh), ภูฏาน (Bhutan), อินเดีย (India), มัลดีฟ (Maldives), เนปาล (Nepal), ปากีสถาน (Pakistan) และศรีลังกา (Srilanka)
- โต๊ะข่าวยูโรเชีย (Eurasia desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศที่แยกตัวออกมาจากอดีตสหภาพโซเวียตได้แก่ อาร์เมเนีย (Armenia), อาเซอร์ไบจาน (Azerbaijan), เบลารุส (Belarus), จอร์เจีย (Georgia), มอลโดวา (Moldova), รัสเซีย (Russia), ยูเครน (Ukraine), คาร์ซัคสถาน (Kazakhstan), ไครจีสถาน (Kyrgyzstan), ทาจิกิสถาน (Tajikistan), เทอร์กเมนิสถาน (Turkmenistan), และอุซเบกิสถาน (Uzbekistan)
- โต๊ะข่าวภายในประเทศอเมริกา (National desk) รับผิดชอบข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดาและเปอร์เตอร์ริโก (Puerto Rico)
- โต๊ะข่าวเศรษฐกิจ (Economics desk) รับผิดชอบเกี่ยวกับข่าวเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศที่มีความเคลื่อนไหวสำคัญๆ รวมไปถึงสถิติทางเศรษฐกิจต่าง ๆ และราคาทองในตลาดโลก คำนีหุ้นในตลาดสำคัญ เช่น สหรัฐ ญี่ปุ่น ฮองกง รวมถึงอัตราขึ้นลงของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐด้วย
- โต๊ะข่าวกีฬา (Sports desk) รับผิดชอบข่าวกีฬาสำคัญที่เกิดขึ้นทั่วโลก

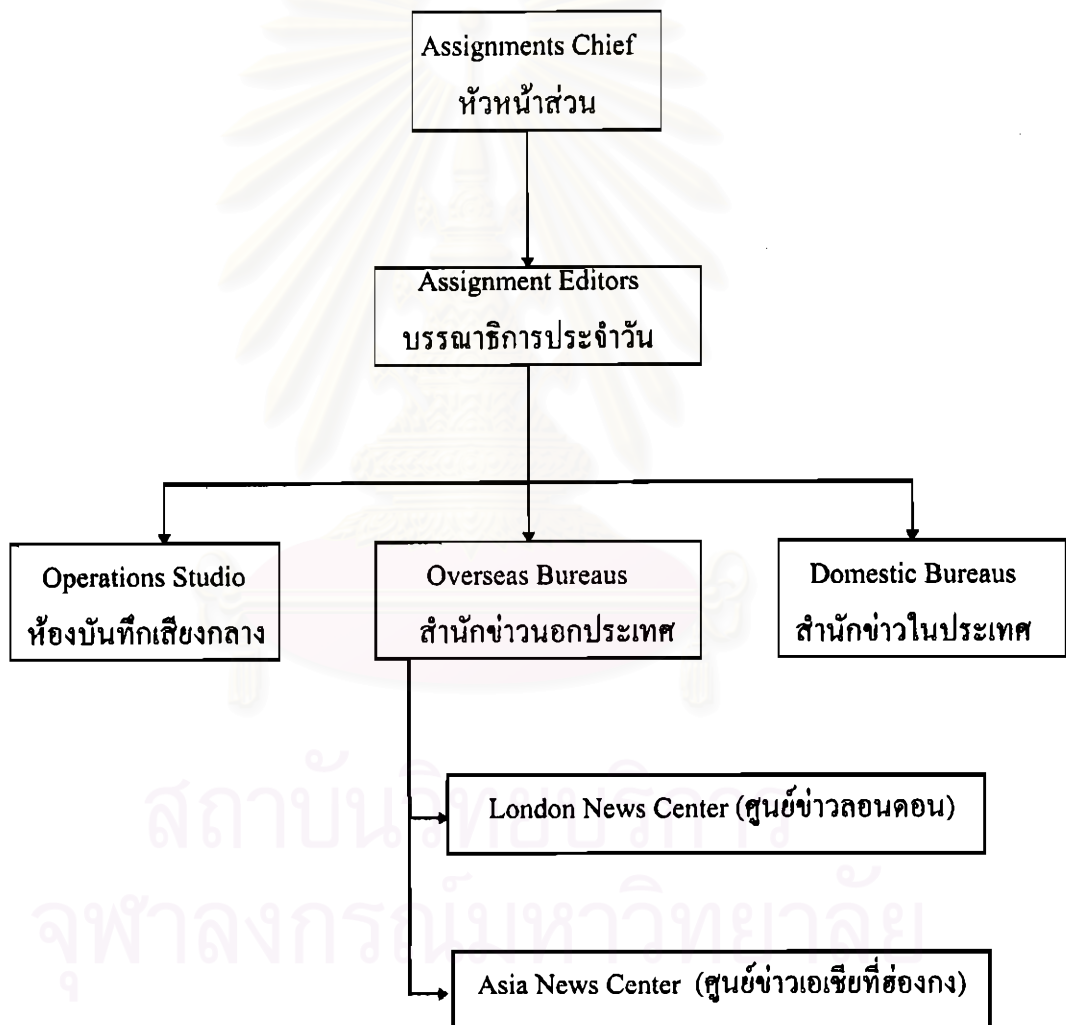
ในแต่ละโต๊ะข่าวภูมิภาคมีเจ้าหน้าที่เขียนข่าว (Writers) ทำหน้าที่เขียนข่าว เมื่อเขียนข่าวเสร็จแล้ว ข่าวชิ้นนั้นๆ จะถูกตรวจและหรือทำการแก้ไขโดยบรรณาธิการประจำโต๊ะ (Regional Editor or Desk Editor) จากนั้นข่าวทุกชิ้นจะถูกส่งต่อไปยังบรรณาธิการระดับสูงขึ้นที่เรียกว่า Copy editor เพื่อทำการตรวจสอบเนื้อหาข่าวอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะถูกส่งต่อไปยัง Duty Editor เพื่อทำการตรวจสอบซ้ำและจัดลำดับความสำคัญของข่าว (News line-up) ทุกๆ ชั่วโมง ในบางกรณีบรรณาธิการเหล่านี้หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่เขียนข่าว อาจจะต้องโทรศัพท์ไปยังสำนักข่าวเสียงอเมริกาที่ประจำอยู่ ณ ภูมิภาคต่างๆ เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือตรวจสอบข่าวดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความถูกต้องและแม่นยำ หลังจากนั้นข่าวจะถูกส่งเข้าสู่แฟ้มข่าวกลาง (Central News File) ซึ่งเป็นระบบคอมพิวเตอร์ที่รวบรวมข่าวทั้งหมดไว้ (Central News Wire, CN wire) โดยที่เจ้าหน้าที่ประจำภาคภาษาอื่น (Language services) สามารถนำข่าวจากแฟ้มข่าวกลางไปใช้เป็นข้อมูลในการทำรายการได้เช่นกัน

สำหรับในอีกส่วนงานหนึ่งภายใต้หน่วยงานข่าว ที่มีความสำคัญต่อการผลิตข่าวโดยผู้สื่อข่าวหลัก (Correspondents) และผู้สื่อข่าวอิสระ (Stringers) ที่ประจำอยู่ตามสำนักงานต่างๆ ทั่วโลก คือส่วนมอบหมายงานข่าว

2. ส่วนมอบหมายงานข่าว (Assignments Desk)

โครงสร้างของส่วนมอบหมายงานข่าวแสดงได้ดังนี้

แผนภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างของส่วนมอบหมายงานข่าว

ส่วนมอบหมายงานข่าวนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญ ในการได้มาซึ่งข่าวจากผู้สื่อข่าวที่ประจำอยู่ณ.สำนักงานต่าง ๆทั้งในอเมริกาและตามประเทศต่างๆ (Domestic and Overseas bureaus) เป็นศูนย์กลางในการควบคุมเครือข่ายผู้สื่อข่าวหลัก (Correspondent) และผู้สื่อข่าวอิสระ (Stringer) ที่อยู่ทั่วโลกภายใต้การกำกับดูแลของหัวหน้าส่วนที่เรียกว่า Assignments Chief และ บรรณาธิการ

ประจำส่วนที่เรียกว่า Assignments editor โดยมีการประสานงานกับศูนย์ข่าวทั้งสองแห่ง หรือประสานงานกับผู้สื่อข่าวโดยตรงในการทำข่าวประจำวัน รวมไปถึงการวางแผนล่วงหน้า หรือการอนุมัติการเดินทางของผู้สื่อข่าวหลักให้ไปทำข่าวนอกประเทศที่ตั้งสำนักงานอย่างกะทันหันเมื่อมีเหตุการณ์พิเศษเกิดขึ้น เช่น การเลือกตั้ง การประชุมระดับนานาชาติ

นอกจากนี้แล้วส่วนมอบหมายงานข่าว (Assignments Desk) ยังมีหน้าที่ในการประเมินการทำข่าวในอนาคตที่เรียกว่า “futures file” ไว้ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อช่วยให้การวางแผนในการเดินทางทำข่าวของผู้สื่อข่าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่คุมเรื่องงบประมาณด้วย ถ้าขาดการวางแผนที่ดีแล้ว อาจทำให้ผู้สื่อข่าวพลาดโอกาสในการเดินทางไปทำข่าวเพราะไม่มีงบประมาณเพียงพอก็เป็นไปได้ แต่เพื่อให้การประสานงานระหว่างกองบรรณาธิการที่ประจำอยู่ในส่วนนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเนื่องด้วยปัจจัยในเรื่องของความแตกต่างทางด้านเวลา (Time Zone Differences) จึงทำให้มีการตั้งศูนย์ย่อยนอกสำนักงานใหญ่ขึ้นสองแห่งตามลำดับด้วยกันคือที่กรุงลอนดอนประเทศอังกฤษ และที่ฮ่องกง เพื่อควบคุมและประสานงานกับผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระ ในพื้นที่ที่มีความใกล้เคียงกันในเรื่องของเวลา อันทำให้โอกาสในการประเมินและเข้าใจสถานการณ์ในพื้นที่ดีขึ้น โดยศูนย์ข่าวทั้ง 2 แห่งจะมีบรรณาธิการประจำศูนย์ประสานงานกับผู้สื่อข่าวโดยตรง และผู้สื่อข่าวต้องรายงานให้บรรณาธิการประจำศูนย์ทราบในช่วงเช้าทุกวันว่า ในแต่ละวันผู้สื่อข่าวจะทำข่าวเรื่องอะไร หรือว่ามีเรื่องอะไรที่น่าสนใจจะทำข่าว เมื่อทางบรรณาธิการประจำศูนย์ทราบและเห็นพ้องกับผู้สื่อข่าวแล้ว ก็จะแจ้งให้ทางสำนักงานใหญ่ทราบ เพราะบรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่นอกเหนือจากจะทำ การตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาข่าวแล้วยังเป็นเสมือนคนกลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานข่าวกับหน่วยงานภาคภาษาต่าง ๆ (Language services) และหน่วยงานรายการภาคภาษาอังกฤษ (English Programs division) ในการแจ้งให้บุคคลากรหน่วยงานภาคภาษาอื่นๆ หรือผู้ทำรายการที่เกี่ยวข้องกับข่าวในส่วนรายการภาษาอังกฤษที่อยู่ในสำนักงานใหญ่ทราบได้ว่า ในแต่ละวันจะมีข่าวเรื่องอะไรส่งเข้ามา เพื่อที่พวกเขาจะได้เตรียมงานในการออกอากาศประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

ข่าวที่ผู้สื่อข่าวทำในแต่ละวันทั้งเนื้อหา (Text) และเสียงที่บันทึกแล้ว (Voice) จะถูกส่งเข้าสู่ศูนย์ข่าวก่อนเพื่อทำการแก้ไขหรือไม่แก้ไข จากนั้นข่าวจะถูกส่งต่อไปยังห้องบันทึกเสียงกลาง (Bubble) ในห้องข่าวกลาง (Newsroom) ที่สำนักงานใหญ่ หลังจากนั้นข้อมูลทั้งหมดที่อยู่ในส่วนกลางจะถูกบรรจุไว้ในคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า NEB wire (News and English Broadcast wire) และจะถูกนำไปใช้ได้ต่อ ๆ ไปโดยส่วนงานรายการภาคภาษาอังกฤษ และหน่วยงานภาคภาษาอื่น ๆ

สำหรับการแบ่งการกำกับดูแลสำนักข่าวที่อยู่นอกประเทศสหรัฐอเมริกา (Overseas Bureau) ของศูนย์ข่าวมีดังนี้

1. ศูนย์ข่าวลอนดอน (London News Center) กำกับดูแล

- สำนักข่าวอาบีจาน (Abidjan Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวอามมาน (Amman Program Center)
- สำนักข่าวเบอร์ลิน (Berlin Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวบอนน์ (Bonn Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวไคโร (Cairo Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวเจนีวา (Geneva Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวเยรูซาเล็ม (Jerusalem Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวโยฮันเนสเบิร์ก (Johannesburg Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวมอสโก (Moscow Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวซาราเยโว (Sarajevo Correspondent Bureau)
- สำนักข่าววอร์ซอ (Warsaw Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวไนโรบี (Nairobi Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวปราก (Prague Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวอิสลามาบัด (Islamabad Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวนิวเดลี (Newdelhi Correspondent Bureau)

2. ศูนย์ข่าวเอเชีย (Asia News Center) กำกับดูแล

- สำนักข่าวปักกิ่ง (Beijing Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวฮ่องกง (Hong Kong Correspondent Bureau)
- สำนักข่าวภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South East Asia Correspondent Bureau)

ส่วนสำนักข่าวที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา (Domestic Bureaus) มีดังต่อไปนี้

- Chicago News Bureau
- Los Angeles News Bureau
- Miami News Bureau

■ New York News Bureau

■ United Nations

นอกจากนี้ยังมีส่วนที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานใหญ่โดยเฉพาะ ได้แก่

■ Costarica Correspondent Bureau

■ Rio Do Janeiro Correspondent Bureau

■ Capitol Hill Correspondents

■ Pentagon Correspondents

■ State Department Correspondents

■ White House Correspondents

สำหรับจุดมุ่งหมายในการจัดตั้งศูนย์ข่าวเอเชียขึ้นที่ฮ่องกงขึ้นนั้น ประกอบไปด้วยเหตุผลหลายประการ โดย Mrs.Sonja Pace James หัวหน้าส่วนงานมอบหมายงานข่าว (สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2540) และ Mr. Fred Cooper บรรณาธิการศูนย์ข่าวเอเชีย (Asia News Centre) (สัมภาษณ์, 31 ธันวาคม 2540) กล่าวว่าจากการจัดตั้งศูนย์ข่าวที่ลอนดอนประสบผลสำเร็จอย่างดียิ่ง จึงทำให้มีความคิดว่าจะมีศูนย์ข่าวในเอเชียบ้าง ด้วยเหตุผลทั้งในด้านการปฏิบัติงานและด้านการรวบรวมข่าวดังนี้

● ความแตกต่างทางด้านเวลา (Time differences)

เนื่องจากเวลาระหว่างภาคพื้นเอเชียกับที่สหรัฐอเมริกามีความแตกต่างกันมาก คือในขณะที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเวลากลางวัน ทางด้านอเมริกาเป็นเวลากลางคืน จำนวนบรรณาธิการประจำสำนักงานใหญ่ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี ที่ทำงานในภาคกลางคืนมีจำนวนน้อย และความตื่นตัวของคนทำงานในเวลากลางคืนย่อมน้อยกว่าคนที่ทำงานในเวลากลางวัน ดังนั้นการจัดตั้งศูนย์ข่าวขึ้นในฮ่องกงซึ่งมีความแตกต่างทางด้านเวลาเพียงแค่ 1 ชั่วโมง จะทำให้การติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียโดยศูนย์ข่าวที่ฮ่องกงเป็นไปได้เป็นอย่างดีมากกว่า

● ประสิทธิภาพในการทำงาน

บรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่ต้องติดต่อกับจำนวนของผู้สื่อข่าวที่มีมาก ก่อให้เกิดความเครียดได้ง่ายเพราะต้องรับภาระในการตัดสินใจเลือกหัวข่าวด่วน การแก้ไขเนื้อหาข่าวและการรวบรวมเข้าสู่ระบบข่าว (NEB WIRE) อย่างมากมาย นอกจากนี้ถึงแม้ว่าบรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่จะทราบว่ามีเหตุการณ์ใดสำคัญเกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชียได้จากข่าวของสำนักข่าวที่บอกรับเป็น

สมาชิก แต่ความเข้าใจและความสามารถในการประเมินความสำคัญของเหตุการณ์ก็จะทำได้ไม่ดีเท่ากับการมีบรรณาธิการในพื้นที่ เพราะบรรณาธิการในพื้นที่จะสามารถทราบข้อมูลได้มากกว่า ไม่ว่าจะเป็นจากสื่อโทรทัศน์, สื่อวิทยุและสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หรือแม้แต่จากปฏิกริยาของคนในพื้นที่ต่อเหตุการณ์นั้นๆ บางครั้งบรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่อาจจะไม่เห็นความสำคัญของเหตุการณ์หนึ่งๆ แต่ถ้าเขาได้มานั่งทำงานในภูมิภาคนี้ เขาจะทราบได้ว่ามันอาจจะสำคัญกับคนในพื้นที่ ซึ่งแน่นอนคือผู้ฟังเป้าหมายและเสียงอเมริกาที่ต้องการสื่อสารกับผู้ฟังเป็นหลัก ต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบข้อมูลที่มีความสำคัญหรือมีผลกระทบต่อพวกเขา เช่นเหตุการณ์การร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของประเทศไทย บรรณาธิการที่นั่งอยู่ในสำนักงานใหญ่ในอเมริกาอาจจะเห็นเป็นเรื่องค่อนข้างจะจำกัดอยู่ในประเทศไทย ไม่ใช่เหตุการณ์ที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ แต่ความเป็นจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างมากต่อคนในประเทศไทย มีเหตุการณ์ต่อเนื่องจากเรื่องนี้มากมาย เพราะฉะนั้นบรรณาธิการในศูนย์ข่าวเอเชียจะมีความเข้าใจในเหตุการณ์นี้ดีกว่าแน่นอน และต้องการให้ผู้ฟังในภูมิภาคนี้ที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศคู่ค้าทราบและเข้าใจว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในประเทศไทย จึงได้เลือกที่จะนำเสนอข่าวนี้สู่กลุ่มผู้ฟัง

- กลุ่มผู้ฟัง (Audiences)

ด้วยเหตุที่ในภูมิภาคเอเชียมีปริมาณผู้ฟังเสียงอเมริกาจำนวนมาก จึงเห็นว่าการที่มีสำนักข่าวเพียง 3 แห่ง แต่การทำข่าวจะต้องครอบคลุมพื้นที่ในภูมิภาคเอเชียเกือบทั้งหมด การมีศูนย์ข่าวในภูมิภาคเอเชียก็จะเป็นสิ่งที่ดีเพราะจะเป็นการมาช่วยเพิ่มปริมาณ ความครบถ้วนและคุณภาพข่าว ซึ่งย่อมส่งผลโดยตรงให้ผู้ฟังที่มีจำนวนมากได้รับประโยชน์จากจุดนี้ด้วย

- ความเคลื่อนไหวทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม

ในภูมิภาคเอเชียยังคงมีประเทศที่ไม่มี ความมั่นคงทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม อยู่หลายประเทศ เช่น ลาว, เขมร, พม่า ฯลฯ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในประเทศเหล่านั้นย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศในภูมิภาคเดียวกัน รวมถึงต่อประเทศในภูมิภาคอื่นๆ ด้วย ดังนั้นปริมาณของข่าวในภูมิภาคนี้จึงมีมากมายที่น่าสนใจและมีคุณค่าของความเป็นข่าวตามมุมมองของเสียงอเมริกา

ส่วนสาเหตุที่เลือกฮ่องกงเป็นประเทศในการจัดตั้งศูนย์ข่าวเอเชียเนื่องด้วยเหตุผลดังนี้

- ระบบการสื่อสารที่ดีทันสมัย ฮ่องกงมีระบบการสื่อสารที่ดี ไม่ว่าจะเป็นระบบโทรศัพท์ ระบบการเดินทางทั้งทางอากาศและทางน้ำมีความสะดวกสบาย
- เทคโนโลยี ฮ่องกงมีเทคโนโลยีการสื่อสารด้านคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย และมีบุคลากรมีความรู้ความสามารถที่ทำได้ง่าย.

- มีเสรีทางการรายงานข่าว ถึงแม้ว่าในบางประเทศจะมีระบบการสื่อสารที่ดี หากแต่ถ้าขาดความเป็นอิสระในการรายงานข่าวแล้ว ก็จะไม่สามารถทำงานข่าวอย่างมีคุณภาพได้ ในขณะที่ฮ่องกงนั้นจัดได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่ไม่มีการควบคุมการรายงานข่าวของสำนักข่าวต่างประเทศเลย

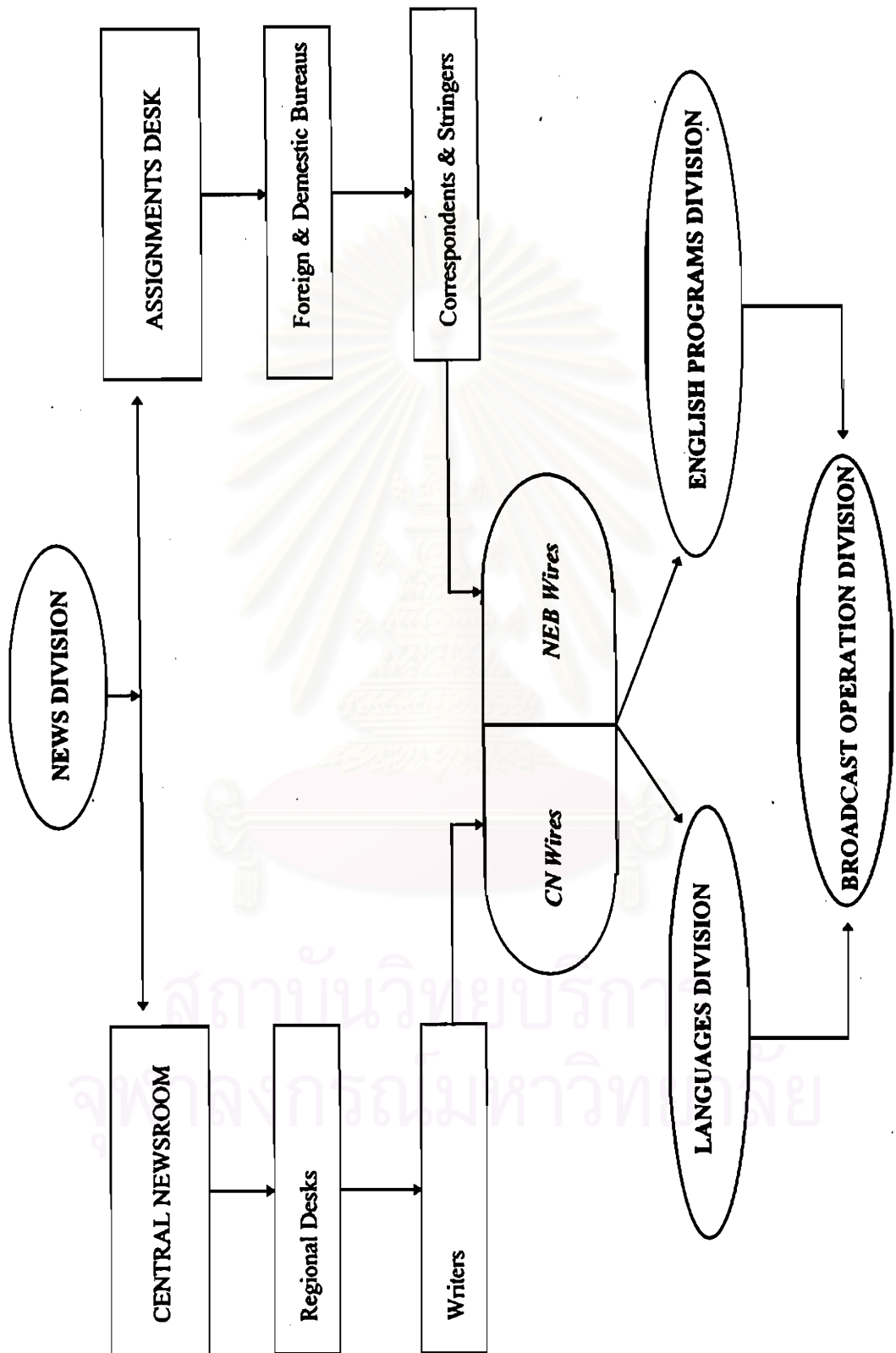
จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลพบว่า การที่มีเครือข่ายของสำนักข่าวมากเท่าใดก็จะทำให้การทำข่าวครอบคลุมและเข้าถึงเหตุการณ์จริงในพื้นที่ได้มากขึ้น ถึงแม้ว่าการทำข่าวทั้งหมดในภาพรวมของเสียงอเมริกาจะไม่ได้พึ่งพาแต่ผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระก็ตาม เพราะในห้องข่าวกลางเองก็มีเจ้าหน้าที่อยู่หลายคนที่ต้องเขียนข่าว โดยอาศัยข้อมูลจากการบอกรับเป็นสมาชิกของสำนักข่าวอื่น ๆ อยู่แล้ว หากแต่ว่าสิ่งที่ทางองค์กรต้องการมากที่สุดคือ การได้มาซึ่งรายงานข่าวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งผู้สื่อข่าวมีความใกล้ชิดกับเหตุการณ์ จากการที่ผู้สื่อข่าวจะได้สัมผัสกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าวแล้วยังจะได้มีโอกาสสัมภาษณ์บุคคลในข่าวด้วย รวมทั้งการได้มาซึ่งเสียงของบุคคลในข่าวโดยการสัมภาษณ์ และนำไปใส่ไว้ในรายงานข่าว (Actuality) ก็ย่อมส่งผลให้ข่าวนั้นมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาเป็นผลจากการที่เสียงอเมริกาซึ่งเป็นวิทยุกระจายเสียงระหว่างประเทศ และมีนโยบายว่า การรายงานข่าวทุกชิ้นต้องมีแหล่งข่าวที่ไม่ใช่บุคลากรในองค์กรเสียงอเมริกาเองยืนยันข่าวนั้นๆ อย่างน้อยสองแหล่งข่าว (Two independent non-VOA sources rule) จึงจะสามารถรายงานได้ เว้นแต่ถ้าข่าวชิ้นใดที่ได้ข้อมูลมาจากแหล่งข่าวที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์โดยตรง (Primary source) คือได้มาจากการสัมภาษณ์ของบุคคลในข่าว หรือได้มาจากการประกาศของแหล่งข่าวที่เป็นทางการระดับประเทศหรือระดับองค์กร ผู้สื่อข่าวก็สามารถรายงานข่าวนั้นได้เช่นกัน นั้นย่อมส่งผลให้รายการข่าวต้นชั่วโมงรวมถึงรายการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับข่าว ได้รับความน่าเชื่อถือและความนิยมจากผู้ฟังมากขึ้นไปด้วย เพราะผู้ฟังก็ย่อมต้องการทราบถึงที่มาและที่ไปในรายละเอียดของข่าวเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีส่วนทำให้ข่าวที่ผู้เขียนข่าว (Writer) ในส่วนห้องข่าวกลาง (Central Newsroom) สามารถโพกัสหรือเขียนข่าวให้สอดคล้องกับข่าวที่ผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวพิเศษส่งเข้ามาไว้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวกลาง (Central News Wire) โดยจะทำให้ผู้เขียนข่าว (Writer) ทราบว่าส่วนใดที่ต้องเขียนหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมในชิ้นข่าว และยังเป็นการป้องกันการเขียนข่าวที่มีเนื้อหาเหมือนหรือคล้ายกันอีกด้วย เพราะว่าทั้งผู้เขียนข่าวและผู้สื่อข่าวต่างก็ใช้แหล่งข้อมูลเดียวกันในบางส่วนในการเขียนข่าว อาทิ สำนักข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิกต่างๆ ไม่ว่าจะป็นรอยเตอร์ เอพี เอเอฟพี เป็นต้น

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงภาพรวมของโครงสร้างและการทำงานภายในหน่วยงานข่าว ซึ่งข่าวที่ได้จากส่วนงานห้องข่าวกลางและส่วนมอบหมายงานข่าวนั้น สามารถแสดงให้เห็นได้โดยสรุปในแผนภูมิหน้าถัดไป จะเห็นได้ว่าเสียงอเมริกา ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น เป็นหนึ่งในสำนักงานข่าวที่อยู่นอกประเทศสหรัฐอเมริกา มีผู้สื่อข่าวหลักประจำอยู่ 1 คน โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของส่วนมอบหมายงานข่าว (Assignments) และเนื่องจากเป็นสำนักงานที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีความแตกต่างทางด้านเวลาโดยห่างจากฮ่องกงเพียง 1 ชั่วโมง จึงทำให้การประสานการทำงานประจำวันต้องผ่านทางศูนย์ข่าวที่ฮ่องกง โดยมีบรรณาธิการ 1 คน ประจำอยู่ที่ศูนย์ข่าว แต่อย่างไรก็ดีการที่จะทราบและเข้าใจการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการทำข่าวโดยผู้สื่อข่าวหลักอย่างแท้จริงและชัดเจน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเจาะลึกในกระบวนการทำข่าวของเสียงอเมริกา ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากว่าผู้วิจัยเป็นบุคคลากรที่ทำงานประจำอยู่ ณ สำนักงานนี้ และมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานประจำวัน ซึ่งทำให้เข้าใจและเห็นปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามาส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำข่าวได้ค่อนข้างชัดเจน และในบางครั้งก็เข้าร่วมอยู่ในกระบวนการทำข่าวด้วย ประกอบกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการรวบรวมหลักฐานที่เป็นเอกสารต่างๆ ภายในองค์กร ทำให้สรุปกระบวนการทำงานข่าวได้อย่างชัดเจนดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 7 แสดงทิศทางการผลิตและการไหลของข่าว จากหน่วยงานข่าว ไปยังหน่วยงานภาษาและหน่วยงานวิทยุ และหน่วยงานกระจายเสียง

กระบวนการทำข่าวของเสียงอเมริกา ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

จากการที่ได้กล่าวถึงรายละเอียดของโครงสร้างและภาระกิจหน้าที่ของหน่วยงานข่าว (News Division) ของเสียงอเมริกาไปแล้ว เพื่อให้เห็นกระบวนการทำงานข่าวได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการทำข่าวของเสียงอเมริกา ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างละเอียด ซึ่งในกระบวนการทำข่าวนั้น ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดถือนโยบายขององค์กรไว้เป็นกรอบหลัก โดยนโยบายในการทำข่าวของเสียงอเมริกาได้ระบุไว้ในธรรมนูญซึ่งร่างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.1960 และได้ผ่านการเห็นชอบจากรัฐสภาสหรัฐ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ.1976 และลงนามโดยประธานาธิบดี เจอรัลด์ ฟอร์ด มีใจความดังต่อไปนี้ “ การเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับและดำรงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของสหรัฐสำเร็จได้ด้วยการสื่อสารกับประชาชนทั่วโลกผ่านทางวิทยุ เสียงอเมริกาต้องชนะใจของผู้ฟังโดยการสร้างความน่าสนใจและน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นในใจของผู้ฟัง” (อ้างใน Voice of America: Newsroom Style Book, 1995) โดยมีหลักปฏิบัติหรือที่เรียกว่าธรรมนูญของเสียงอเมริกาดังต่อไปนี้

1. เสียงอเมริกาจะรายงานข่าวที่น่าเชื่อถือได้อย่างสม่ำเสมอและมีอิทธิพลต่อผู้ฟัง ข่าวของเสียงอเมริกาจะต้องมีความแม่นยำ (accurate) ความเที่ยงตรงด้วยการไม่นำเอาความคิดเห็นส่วนตัวเข้ามาปน (objective) และ ครอบคลุมเกือบไปด้วยเนื้อหาสาระที่ง่ายต่อการเข้าใจ (comprehensive)
2. เสียงอเมริกาจะนำเสนอภาพโดยรวมของสังคมอเมริกัน ไม่เจาะจงเฉพาะสังคมใดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งในอเมริกา
3. เสียงอเมริกาจะนำเสนอกรอบนโยบายของประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจน ในขณะเดียวกันก็จะนำเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อถกเถียงใดๆ ต่อกรอบนโยบายเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

จากธรรมนูญข้อแรกแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ (Events) หรือสถานการณ์ (Situations) ที่เกิดขึ้นต่างๆ จะถูกนำมารายงานเป็นข่าวได้ผู้สื่อข่าวต้องคำนึงถึงเกณฑ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ความแม่นยำ (Accuracy) กล่าวคือเนื้อหาที่ปรากฏในข่าวต้องเป็นข้อเท็จจริง (Fact) ที่สามารถพิสูจน์ได้ โดยไม่มีการบิดเบือน ผู้สื่อข่าวต้องระวังเป็นพิเศษ การรายงานข่าวผิด ๆ ถูก ๆ จะโดยจงใจหรือไม่ก็ตาม จะทำให้ผู้รับฟังข่าวเกิดความสับสนได้ ซึ่งอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด ทำให้การตัดสินใจของสังคมผิดไป ความแม่นยำนี้รวมไปถึงข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์ต้องไม่มีการตัดต่อหรือพลิกแพลง โดยต้องรายงานให้ทราบถึงที่มาที่ไปของบุคคลในข่าวที่ถูกสัมภาษณ์ด้วย เช่น ชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองเสียงอเมริกาจึงต้องรายงานข่าวบนพื้นฐานของการมีแหล่งข่าวอิสระที่ขึ้นยืนได้อย่างน้อย 2 แหล่ง (Two Independent sources rule)

เว้นแต่ว่าสิ่งที่รายงานเป็นสิ่งที่ผู้สื่อข่าวได้เห็นกับตาตัวเองคือได้เข้าไปสัมผัสกับเหตุการณ์นั้น ๆ อย่างแท้จริง ด้วยกฎข้อนี้จะช่วยลดโอกาสของความผิดพลาดในการรายงานข่าว ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้เสียดอเมริกาแทบจะไม่มีกรแก้ไขเนื้อหาข่าวหลังจากการรายงาน ยกตัวอย่างเช่นข่าวการเสียชีวิตของนายพอล พต (Pol Pot) อดีตผู้นำกองกำลังเขมรแดง ผู้สื่อข่าวทราบข่าวนี้ในเบื้องต้นจากสำนักข่าวแห่งหนึ่ง ข่าวนี้นับว่ามีความสำคัญมากอย่างยิ่ง เพราะเป็นเรื่องที่สหรัฐอเมริกาเองให้ความสนใจเป็นพิเศษหรือแม้แต่รัฐบาลของประเทศอื่นๆ ผู้สื่อข่าวไม่สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันที ดังเช่นสำนักข่าวพาณิชย์อื่นๆ แต่ต้องรอการยืนยันจากสำนักข่าวอื่นๆ ด้วย เพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นในประเทศกัมพูชา ผู้สื่อข่าวเองไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ในขณะที่เดียวกับผู้ช่วยของผู้สื่อข่าวก็ทำการแสวงหาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงด้วยการติดต่อกับหน่วยงานทางทหารในพื้นที่ที่ใกล้กับเหตุการณ์มากที่สุดคือกองกำลังสุรนารี กองทัพภาคที่สอง จนได้รับการยืนยันที่แน่นอนว่าเป็นความจริง นี่คือตัวอย่างของการที่จะต้องมีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ยืนยัน ซึ่งเป็นนโยบายหลักของเสียดอเมริกานั้นเอง

- **ความถูกต้องเที่ยงตรง (Objectivity) หรือความเป็นภาววิสัย (การรายงานข่าวชั้นสูง)** คือ การทำให้ความจริงปรากฏ ไม่ลำเอียง ไม่มีการใส่อคติเข้าไปในเนื้อหาข่าวหรือกล่าวอย่างง่าย ๆ ว่า ต้องไม่นำเอาความคิดเห็นส่วนตัวเข้ามาปนด้วย (Subjectivity) จริงอยู่ถึงแม้ว่าผู้สื่อข่าวเองก็เป็นปุถุชนธรรมดาคนหนึ่ง ย่อมมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุการณ์หรือต่อบุคคลในข่าว แต่จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว ได้มีการยืนยันอย่างชัดเจนว่าการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวนั้นยังมีเวทีในการแสดงออกอีกมากมาย แต่ต้องไม่ใช่ในเนื้อหาข่าว ที่มีหลักการว่าจะต้องเป็นการรายงานข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น
- **ความครอบคลุมสมบูรณ์ของเนื้อหาและเข้าใจง่าย (Comprehensiveness)** เนื้อหาข่าวต้องสามารถอธิบายที่มาที่ไปของข้อเท็จจริงได้ มีความชัดเจนรอบด้าน ต้องลำดับเหตุการณ์อย่างมีสัมพันธ์ต่อเนื่อง โดยเฉพาะข่าวที่มีความซับซ้อนและยากต่อความเข้าใจ ดังนั้นในเนื้อหาข่าวนอกเหนือจากต้องมีความแม่นยำ เที่ยงตรงแล้วยังต้องเข้าใจได้ง่าย เพราะผู้ฟังของเสียดอเมริกามีอยู่ทั่วโลก ทั้งที่ใช้และไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ นอกจากนี้เสียดอเมริกาได้กำหนดรูปแบบการเขียนข่าวไว้ 3 แบบ คือ
 - ข่าวสั้น (Short Correspondent Report)
 - ข่าวยาว (Long Correspondent Report)
 - ข่าวภูมิหลัง (Background Report)

จากการที่เสียงอเมริกาทำการกระจายเสียงในระบบวิทยุคลื่นสั้นเป็นหลัก ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงผู้ฟังเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีผู้ฟังมากมายในหลายประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ดังนั้น คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ต้องไม่ยากจนเกินไป และต้องสื่อความหมายได้ชัดเจนด้วย โดยผู้สื่อข่าวจะมีคู่มือในการเขียนข่าวไว้ใช้ในกรณีที่ไม่แน่ใจในการใช้คำศัพท์ใด ๆ เพราะมีอยู่บ่อยครั้งที่บรรณาธิการได้แก้ไขเฉพาะศัพท์บางคำเท่านั้น นอกจากนี้ในการรายงานให้ได้เนื้อหาที่ครอบคลุมผู้สื่อข่าวยังต้องคำนึงถึงความสมดุลในข่าวด้วย (Balance) เพราะในการรายงานข่าวต้องมีการนำเสนอมุมมองของทั้งสองด้าน โดยเฉพาะหากเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบ ความขัดแย้ง นอกจากนี้สิ่งที่เสียงอเมริกาคำนึงถึงอย่างมากคือการนำเสนอเสียงของบุคคลในข่าวมาใส่ไว้ในรายงานข่าว (voices of newsmakers on the air) เพราะเสียงของบุคคลในข่าวจะทำให้ข่าวนั้นมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น การได้สัมภาษณ์บุคคลในข่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์ในภาษาอังกฤษหรือภาษาท้องถิ่น โดยมีรูปแบบของการสัมภาษณ์ดังนี้

1. การสัมภาษณ์อย่างเปิดเผย (On the record) คือผู้ให้สัมภาษณ์ยอมให้บันทึกเทปและนำออกอากาศได้
2. การสัมภาษณ์อย่างไม่เปิดเผย (On background) คือผู้ให้สัมภาษณ์ไม่อนุญาตให้บันทึกเทปหรืออนุญาตแต่ต้องไม่นำไปออกอากาศ ซึ่งผู้ฟังจะเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตัวเองว่าเขาจะเชื่อใคร หรือใครถูกใครผิด แทนที่ผู้สื่อข่าวจะเป็นคนตัดสินใจ

กลุ่มผู้ฟังเป้าหมายของเสียงอเมริกาคือคนทั่วโลก ซึ่งจะมีทั้งผู้ฟังที่ไม่ได้สัมผัสอย่างใกล้ชิดหรืออยู่ในบริบทที่ต่างออกไป การรายงานข่าวด้วยการคำนึงถึงหลักการข้างต้นจะทำให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจความเป็นไปของอีกบริบทหนึ่งได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันผู้ฟังที่อยู่ในบริบทของเหตุการณ์นั้นๆ ก็จะได้รับทราบทุกมุมมองที่เกี่ยวข้องและหรือมีผลกระทบจากเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย ทงปฏิเสธไม่ได้ว่าในประเทศที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเสียงอเมริกา ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น มีหลายประเทศที่ข่าวสารยังถูกตรวจสอบ บิดเบือน บั่นทอน จากหน่วยงานของรัฐ เช่น สหภาพเมียนมา (พม่า) กัมพูชา เวียดนาม สปป.ลาว หรือแม้แต่สิงคโปร์เอง ดังนั้นข้อมูลข่าวสารในการกระจายเสียงโดยวิทยุกระจายเสียงระหว่างประเทศ อย่างเช่นเสียงอเมริกา จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้ฟังจะสามารถเข้าถึงได้

นอกจากการกระจายเสียงในภาษาอังกฤษแล้ว การกระจายเสียงในภาคภาษาอื่นๆ ของเสียงอเมริกา เจ้าหน้าที่ของแต่ละภาคภาษาได้อาศัยข้อมูลจากการรายงานข่าวของผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระที่เก็บไว้ใน NEB Wire ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สื่อข่าวหลักต้องรายงานข่าวให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง, แม่นยำและสมดุล เพื่อเวลาที่ภาคภาษาอื่นๆ นำไปใช้จะได้ไม่ต้องเสียเวลาในการตรวจสอบข้อมูลอีกครั้ง เนื่องจากพวกเขาทำงานอยู่กรุงวอชิงตัน ดีซี ซึ่งห่างไกลและยากต่อ

การเข้าถึงแหล่งข่าว คุณสมบัตินี้ก็คือคุณสมบัตินี้ของคุณค่าอย่างยิ่งในการรายงานข่าวของเสียดอเมริกา เนื่องจากในสังคมโลกทุกวันนี้เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารเป็นโลกแห่งข่าวสาร แต่ก็มีทั้งที่เชื่อถือได้และเชื่อถือไม่ได้ ดังนั้นการได้มาซึ่งความน่าเชื่อถือและความมีชื่อเสียงทั้งของผู้สื่อข่าวและขององค์กรที่ได้รับจากผู้ฟัง ก็เป็นผลมาจากข้อมูลและข่าวสารที่เสียดอเมริกานำเสนอนั้นมีความน่าเชื่อถือนั่นเอง

จากหลักการในการทำข่าวที่ถือเป็นนโยบายหลักของเสียดอเมริกาคงที่ได้กล่าวมาข้างต้น ถือเป็นหลักการที่บุคลากรในทุกสำนักงานข่าวของเสียดอเมริกา ยึดถือและดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะสะท้อนออกมาให้เห็นจากขั้นตอนของกระบวนการทำข่าวที่ครบถ้วน โดยที่กระบวนการทำข่าวประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนงานเดินทางไปทำข่าว (Travel Plan)

ส่วนใหญ่เป็นการวางแผนงานไว้ล่วงหน้าเป็นปี โดยเป็นการเสนอเข้าไปโดยผู้สื่อข่าวหลัก ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์ที่กำหนดหรือทราบล่วงหน้าได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด (Prescheduled events) และต้องมีการเดินทางเพื่อไปทำข่าวนอกประเทศที่ตั้งของสำนักงาน (Overseas Trip) ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยหรือแทบจะไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงเลย อาทิ เช่น การเลือกตั้งสำคัญๆ เช่น การเลือกตั้งทั่วไปในกัมพูชา การเลือกประธานาธิบดีในอินโดนีเซีย การเลือกประธานาธิบดีในฟิลิปปินส์ การประชุมประจำปีของสมาคมระหว่างประเทศ เช่นการประชุมประจำปีของรัฐมนตรีต่างประเทศสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) การประชุมระหว่างอาเซียนกับสหภาพยุโรป (ASEM) การประชุมประจำปีของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ทั้งนี้เพื่อสะดวกต่อการจัดทำงบประมาณไว้ล่วงหน้า เพราะถ้าหากไม่มีการเสนอแผนการเดินทาง จะทำให้ฝ่ายบริหารไม่ได้กันงบประมาณในการเดินทางไว้ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์นั้นจะสำคัญเพียงใด ผู้สื่อข่าวอาจจะพลาดโอกาสเดินทางไปทำข่าวนั้นๆ ด้วยตนเอง ซึ่งถ้ามีสถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น ก็ต้องอาศัยผู้สื่อข่าวอิสระ (Stringers) เป็นคนทำข่าวแทน ถึงแม้ว่าหากคิดเป็นค่าใช้จ่ายออกมาจะประหยัดมากกว่าการส่งผู้สื่อข่าวหลักเดินทางไปทำข่าวก็จริง แต่ในแง่ของความเข้าใจในการนำเสนอตามรูปแบบของเสียดอเมริกาแล้ว ผู้สื่อข่าวอิสระย่อมมีข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดในการนำเสนอมากกว่า เนื่องจากว่าประสบการณ์ในการทำงานกับองค์กรมีน้อยกว่าผู้สื่อข่าวหลักอย่างแน่นอน อีกทั้งบางประเทศผู้สื่อข่าวอิสระเป็นคนท้องถิ่น การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนข่าวหรือการอัดเสียงย่อมเทียบเท่ากับผู้สื่อข่าวหลักซึ่งเป็นคนอเมริกันไม่ได้ และแน่นอนที่ผู้สื่อข่าวอิสระไม่ได้ทำข่าวให้กับสำนักข่าวใดสำนักข่าวหนึ่งเพียงแห่งเดียว การอุทิศเวลาให้กับการเก็บรายละเอียดของข่าวอาจจะทำได้ไม่เต็มที่เพราะต้องแข่งกับเวลากำหนด (Deadline) ที่ต้องส่งข่าวไปยังแต่ละสำนักข่าว และ

บางเหตุการณ์ที่สำคัญหากจะได้ข่าวที่ครอบคลุมครบถ้วน ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระ จากการสังเกตพบว่าในช่วงใกล้สิ้นปีงบประมาณผู้สื่อข่าวหลักจะต้องทำการเสนอแผนการเดินทางไปยังสำนักงานใหญ่เสมอ หรือในบางปีทางสำนักงานใหญ่ก็ทวงถามมาก่อน

2. การมอบหมายงานข่าวประจำวัน (Assignment)

ในส่วนของการมอบหมายงานด้านข่าว เนื่องจากเสียงอเมริกาประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทำงานประสานโดยตรงกับศูนย์ข่าวเอเชียที่ฮ่องกงซึ่งที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้นการติดต่อประจำวันจึงเป็นการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้สื่อข่าวหลักที่กรุงเทพฯกับบรรณาธิการที่ฮ่องกง เว้นแต่ถ้าถ้าบรรณาธิการที่ฮ่องกงไม่อยู่หรือลาพักหรือลาป่วย ผู้สื่อข่าวหลักจะติดต่อโดยตรงกับทางสำนักงานใหญ่ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี แทน

บรรณาธิการประจำศูนย์ข่าวจะเป็นคนที่ต้องคอยตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาว่าในแต่ละวันมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นบ้าง เพื่อที่จะไม่พลาดการนำเสนอข่าวที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียนี้ และสามารถมอบหมายให้ทั้งผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระทำข่าวในเหตุการณ์ที่สำคัญๆ นั้นๆ ได้อย่างครบถ้วน เพราะในบางประเทศไม่มีทั้งผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระของเสียงอเมริกาประจำอยู่ บรรณาธิการต้องพยายามหาทางติดต่อเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลถ้าจำเป็น นอกจากนี้บรรณาธิการศูนย์ข่าวยังเป็นคนกลางในการประสานงานกับบรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่ เพื่อแจ้งให้ทราบว่าในแต่ละวันจะมีข่าวเรื่องอะไร ใครเป็นคนทำข่าวเรื่องนั้นจากทางภูมิภาคนี้ เพราะบรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่เองก็เป็นคนที่ต้องประสานเพื่อให้ข้อมูลกับบุคคลากรในส่วนงานอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคภาษาต่างๆ (Language services) และหน่วยงานรายการข่าว (English News Program Branch) ทราบเช่นกันว่าในแต่ละวันพวกเขาจะได้ข้อมูลอะไรจากผู้สื่อข่าวที่ประจำอยู่ตามประเทศต่างๆ ทั่วโลกบ้าง

3. การคัดเลือกข่าว (News Selection)

ในแต่ละวันผู้สื่อข่าวจะทำการเฝ้าติดตามความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ จากสำนักข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิก อาทิ เอพี (AP) รอยเตอร์ (Reuters) (ในอดีตมี ยูพีไอ (UPI) ด้วยแต่เมื่อปลายปี พ.ศ.2540 สำนักข่าวยูพีไอในกรุงเทพฯได้ปิดกิจการลง) โดยปกติแล้วสำนักข่าวพาณิชย์ที่ขายข่าวทั้งสองแห่งนี้จะมีรายงานข่าวที่คล้ายๆ กัน ในช่วงเวลาเดียวกัน เพราะมีผู้สื่อข่าวเป็นจำนวนมากประจำอยู่ตามที่ต่างๆ ทั่วโลก ที่รวบรวมไว้ในระบบข้อมูลในคอมพิวเตอร์ (Newswires Retrieval

System) ซึ่งข้อมูลจากแหล่งข่าวเหล่านี้จะให้แนวทาง (tips) หรือเป็นการบอกใบ้ให้ผู้สื่อข่าวรู้ว่า เขาจะสามารถหาข้อมูลหรือแหล่งข่าวที่เป็นตัวบุคคลได้จากไหนบ้าง เพื่อติดต่อหาข้อมูลเพิ่มเติม ในมุมมองที่เขาต้องการหรือเพื่อเป็นการยืนยันในเนื้อหาข่าวนั้นๆ อีกครั้งหนึ่ง และที่สำคัญเพื่อการ สัมภาษณ์แหล่งข่าวโดยตรงนั่นเอง

หลังจากที่ผู้สื่อข่าวหลักได้ทำการเลือกเหตุการณ์ที่จะทำเป็นข่าวในเบื้องต้น ก็เห็นว่า เหตุการณ์นั้นๆ มีความสำคัญที่น่าจะติดตามความคืบหน้าต่อไปแล้ว จะติดต่อทางโทรศัพท์กับ บรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวเอเชีย ปรีกษาหรือเพื่อให้ได้ข้อสรุปว่าจะทำข่าวเรื่องใด หรือในบางกรณีผู้ สื่อข่าวอาจจะได้ข้อมูลมาจากแหล่งข่าวโดยตรง อาจจะเป็นทางโทรศัพท์หรือการแจ้งทางโทรสาร ว่าจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น และถ้าเป็นเหตุการณ์ที่น่าสนใจก็จะเสนอให้บรรณาธิการทราบ ซึ่งใน กรณีนี้บรรณาธิการมักจะยอมรับ เช่น การแถลงข่าวของสมเด็จพระนโรดม รณฤทธิ์ในบ้านพัก ที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งตัวผู้แถลงข่าวเป็นบุคคลในข่าวเองด้วย หรืออย่างเช่นการแถลงข่าว โดยกระทรวงการต่างประเทศหลังการหารือกับผู้นำหรือบุคคลสำคัญในรัฐบาลอื่นๆ ที่มา เยือนอย่างเป็นทางการ เช่น การแถลงข่าวการให้ความร่วมมือของไทยกับการเลือกตั้งในกัมพูชา โดยรัฐมนตรีหรือโฆษกของกระทรวงการต่างประเทศ

ในบางครั้งบรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวอาจจะมีข้อเสนอแนะต่อผู้สื่อข่าวหลักว่าน่าจะทำข่าว เรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าความคิดเห็นเกิดไม่สอดคล้องกัน โดยส่วนใหญ่แล้วบทสรุปจะมาจาก บรรณาธิการ เว้นแต่ว่าผู้สื่อข่าวหลักจะมีเหตุผลสนับสนุนอย่างเพียงพอในเหตุการณ์ที่เขาสนใจ แต่ บรรณาธิการเองก็จะให้ความสำคัญกับความคิดและการตัดสินใจของผู้สื่อข่าวก่อน เพราะเข้าใจดี ว่าผู้สื่อข่าวเป็นคนที่อยู่ในพื้นที่จริง มีความใกล้ชิดกับเหตุการณ์มากกว่าตัวบรรณาธิการที่นั่งทำ งานในศูนย์ข่าวที่ฮ่องกง ในบางกรณีเรื่องที่เสนอไปจากผู้สื่อข่าวกับเรื่องที่แนะนำโดยบรรณาธิการ เป็นเหตุการณ์ที่สำคัญพอๆ กัน ผู้สื่อข่าวก็ต้องทำข่าวทั้งสองเรื่องนั้น แต่จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ สื่อข่าวที่มีประสบการณ์ในพื้นที่หรือการทำงานในต่างประเทศมากกว่าบรรณาธิการ มักจะเชื่อมั่น ในความคิดและการตัดสินใจของตัวเองมากกว่า เพราะผู้สื่อข่าวประสบและคลุกคลีอยู่กับ เหตุการณ์ในประเทศที่ตนรับผิดชอบมากกว่าบรรณาธิการ สามารถประเมินได้ว่าเหตุการณ์ใดควร จะเป็นข่าวหลักและอะไรควรเป็นข่าวรองในแต่ละวัน และย่อมรู้ว่าการจะได้มาซึ่งข้อมูลในเชิงลึก หรือการเข้าถึงแหล่งข่าวลำดับแรก (Primary source) มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด เนื่อง จากว่าบรรณาธิการจะได้ข้อมูลจากสำนักข่าวที่เป็นสมาชิกอยู่แต่เพียงอย่างเดียว เช่นกรณีหนึ่งที่ บรรณาธิการในสำนักงานใหญ่เห็นว่าข่าวที่ปรากฏในสำนักข่าวเชิงพาณิชย์แห่งหนึ่ง รายงานการ ปะทะกันระหว่างกลุ่มกระเหรี่ยงพุทธ (DKBA) และกระเหรี่ยงคริสต์ (KNU) เป็นเรื่องที่ต้องทำข่าว แต่ผู้สื่อข่าวทราบมาว่ารายงานดังกล่าวยังไม่ชัดเจนนัก และไม่สามารถตรวจสอบหรือหาข้อมูลเพิ่มเติม

เดิมได้ในเวลานั้น แต่จำเป็นต้องทำข่าวไปเพราะเป็นคำสั่ง ผลปรากฏออกมาว่ารายงานข่าวจีนนั้น อยู่บนพื้นฐานของความไม่ลึกของข้อมูล (Thin sourcing) ทำให้คุณค่าของข่าวลดลงไปด้วย (สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2541) แม้ว่าผู้สื่อข่าวจะยอมรับได้ในคำแนะนำ แต่ไม่พอใจถ้าเป็นคำสั่งให้ ทำข่าวในเรื่องที่ตนเห็นว่าไม่ควรทำหรือควรทำแต่มีความสำคัญไม่เท่ากับเรื่องที่ตนเลือก เพราะ รายงานข่าวที่ผู้ฟังจะได้ฟังก็คือเสียงของผู้สื่อข่าว ผู้สื่อข่าวย่อมคำนึงถึงชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ ในการรายงานข่าวจนทำให้บางครั้งมีการโต้เถียงกันอย่างรุนแรงระหว่างผู้สื่อข่าวกับบรรณาธิการ ซึ่งส่วนมากผลที่ออกมาก็คือผู้สื่อข่าวต้องรับฟังบรรณาธิการ เพราะเหตุผลหนึ่งที่ผู้สื่อข่าวหลีกเลี่ยง คำนึงถึงก็คือ ในการประเมินผลการทำงาน บรรณาธิการเป็นผู้หนึ่งที่ประเมินผลการทำงาน และ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สื่อข่าวกับบรรณาธิการก็ปรากฏอยู่ในประเมินผลด้วย ในขณะที่หัวหน้าส่วนมอบหมายงาน (Assignment Chief) Mrs.Sonja Pace James มองไม่เห็นความรุนแรงของ การโต้แย้งมากนัก และบอกว่าการตัดสินใจขั้นสุดท้ายก็คือ บรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่ ถ้า บรรณาธิการในศูนย์ข่าวไม่สามารถตกลงกับผู้สื่อข่าวได้ แต่อย่างไรก็ดีความยืดหยุ่นในการให้ อิสรภาพในการตัดสินใจเลือกข่าวจีนใดๆ นั้น ก็ขึ้นอยู่กับบรรณาธิการแต่ละคนด้วยเช่นกัน (สัมภาษณ์, 3 กันยายน 2540)

สำหรับการคัดเลือกข่าว โดยทั่วไปผู้สื่อข่าวจะใช้ประสบการณ์ในการทำข่าวของตนมา ประเมินว่าเหตุการณ์ใดควรทำเป็นข่าว แต่สิ่งหนึ่งที่ทั้งผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการของเสียงอเมริกา คำนึงถึงเสมอคือ ผู้ฟัง โดยเฉพาะผู้ฟังในภูมิภาคที่ทำข่าวอยู่ เหตุการณ์ใดก็ตามที่ส่งผลกระทบต่อผู้ ฟังหรือประชาชน มักจะถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก่อนเสมอ และเป็นที่น่าอนอยู่ว่าเหตุการณ์ใดก็ ตามที่เป็นเรื่องมีความสำคัญ มีความน่าสนใจระดับภูมิภาค ระดับโลก (International interest) ย่อม ถูกคัดเลือกมาเป็นข่าวเสมอ และถึงแม้ว่าบางเหตุการณ์จะไม่มีมีความสำคัญหรือความน่าสนใจ ระดับโลก เป็นเพียงแค่ระดับประเทศ ระดับท้องถิ่น แต่ถ้ามีผลหรือมีความเกี่ยวข้องกับผู้คนหรือ ส่งผลกระทบในแง่ของความเป็นอยู่ หรืออาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจในอนาคต และโดยเฉพาะต่อกลุ่มผู้ฟังเป้าหมายของเสียงอเมริกา เหตุการณ์เหล่านั้นก็ไม่ได้ถูกมองข้ามไปและจะถูกคัดเลือกมานำเสนอเช่นกัน โดยตามแนวคิดในการประเมินคุณค่าความ เป็นข่าว ผู้สื่อข่าวคำนึงถึงว่าเหตุการณ์นั้นมีความเด่นมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความเด่นมากก็พิจารณา เป็นข่าวหลัก (Major news) ถ้าเด่นรองลงมาก็ถือว่าเป็นข่าวรอง (Minor news) มีข้อสังเกตอยู่ว่า ความเด่นของเหตุการณ์ในทัศนะของผู้สื่อข่าวที่มาจากโลกตะวันตกกับโลกกำลังพัฒนานั้น มี โอกาสแตกต่างกันได้ นอกจากนี้สำหรับสื่อกระจายเสียงระหว่างประเทศ ต้องคำนึงความเด่นใน แห่งที่เป็นระดับโลกที่มีต่อผู้ฟัง (Interest to International Audience) หรือภูมิภาคด้วย ไม่ใช่เด่น เฉพาะในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (Public Interest) เว้นแต่ดังที่กล่าวมาข้างต้น

นอกจากนี้ข่าวประเภทที่เป็นปฏิริยาที่ให้นุ่มนองที่แตกต่างกันออกไป ก็เป็นข่าวอีกประเภทหนึ่งที่เสียงอเมริกาให้ความสนใจ ในหนังสือการรายงานข่าวชั้นสูงได้กล่าวไว้ว่าการประเมินค่าเหตุการณ์ใดมีค่าความเป็นข่าว (Newsworthiness) ประกอบไปด้วยเงื่อนไข 3 ประการ ซึ่งตรงกับแนวทางในการคัดเลือกข่าวของผู้สื่อข่าวหลักของเสียงอเมริกาประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อัน ได้แก่

3.1 ความสดต่อสมัย (Timeliness)

หมายถึงข่าวส่วนใหญ่ต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น เพราะถ้าเหตุการณ์นั้นได้ผ่านไปแล้ว ถึงแม้ว่าจะเป็นระยะเวลาเพียงวันหรือสองวันก็จะทำให้ข่าวชิ้นนั้นมีคุณค่าของข่าวลดลงหรือหมดไปเลย สำหรับเสียงอเมริกาซึ่งเป็นวิทยุกระจายเสียงระหว่างประเทศที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้มีการขายข่าวเหมือนสำนักข่าวพาณิชย์อื่นๆ ดังนั้นบางเหตุการณ์ถึงแม้จะผ่านไปแล้วแต่ถ้าเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องไม่ได้จบลงในระยะเวลานั้น ก็จะถูกคัดเลือกมาเป็นข่าวได้ แต่จะถูกเขียนอยู่ในรูปแบบข่าวยาว (Long CR) หรือข่าวภูมิหลัง (Background Report) มากกว่า

3.2 ความน่าสนใจ (Interests)

หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต้องมีความน่าสนใจโดยพิจารณาได้จาก

3.2.1 ความรวดเร็ว (Immediacy)

หมายถึงการนำเสนอข่าวให้เร็วที่สุดเพื่อแข่งกับเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในประเด็นนี้ไม่ค่อยพบบ่อยในการทำข่าวของเสียงอเมริกา เพราะว่าการกระจายเสียงของเสียงอเมริกาซึ่งเป็นวิทยุกระจายเสียงระหว่างประเทศ มีเวลาในการออกอากาศที่แน่นอนในแต่ละภูมิภาค ถึงแม้ว่าผู้สื่อข่าวจะเขียนข่าวเสร็จเร็วและส่งเข้าศูนย์ข่าวเร็วเพียงใด ถ้ายังไม่ถึงเวลากระจายเสียงก็ไม่เกิดผลอะไร เว้นแต่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นใกล้กับ deadline ของการส่งข่าว หรือถ้าข่าวนั้นมีความสำคัญระดับโลก เช่นแผ่นดินไหว การปฏิวัติรัฐประหาร การตายของผู้นำระดับโลก ข่าวชิ้นนั้นก็就会被นำออกอากาศในการกระจายเสียงถัดไปโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในภูมิภาคใด และในบางกรณีถ้าเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญหรือส่งผลกระทบต่อทั้งโลก เสียงอเมริกาก็จะทำการออกอากาศสดทันทีไปพร้อมๆ กับเหตุการณ์ เช่น การส่งมอบคืนของเกาะฮ่องกงจากอังกฤษไปสู่จีน

3.2.2 ความใกล้ชิด (Proximity or Nearness)

หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ฟัง ในกรณีของเสียอเมริกาประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เหตุการณ์ที่เป็นข่าวมักจะมี ความใกล้ชิดกับผู้ฟังในภูมิภาคนี้อยู่แล้ว เพราะมีขอบเขตกำหนดไว้แล้วว่าผู้สื่อข่าวจะทำข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศใดบ้าง ดังต่อไปนี้ พม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ นิวกีนิ บรูไน ฮองกง และ ญี่ปุ่น

3.2.3 ความสำคัญหรือความเด่น (Prominence)

หมายถึงความสำคัญหรือความเด่นของเหตุการณ์หรือนุคคลหรือสถานที่ที่เป็นข่าว เช่นการตายของผู้นำเขมรแดง ส่วนการที่กองกำลังเขมรแดงถูกจับกุมโดยฝ่ายทหารของรัฐบาลอาจจะไม่เป็นข่าว แต่ถ้าเหตุการณ์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำของกองกำลังเขมรแดงจะเป็นข่าวทันทีเพราะการสู้รบระหว่างกองกำลังของทั้งสองฝ่ายเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำอยู่แล้วจึงไม่มีความเด่นพอที่จะเป็นข่าว หรือข่าวการเคลื่อนไหวของพรรคสันนิบาตเพื่อประชาธิปไตยในพม่าจะถูกนำมาเป็นข่าวถ้าผู้นำพรรคคือนางออง ซาน ซูจี มีบทบาทอยู่ด้วย แต่ก็มีบางเหตุการณ์ที่บุคคลในข่าวไม่มีความสำคัญเป็นเพียงคนธรรมดา เหตุการณ์นั้นคือ เด็กอเมริกันโดนทำโทษด้วยวิธีการโอบจากคำตัดสินของรัฐบาลสิงคโปร์ในกรณีที่ไม่พนสเขียนคำไม่สุภาพในที่สาธารณะ แต่ข่าวนั้นมีความสำคัญตรงที่ผู้นำของสหรัฐเข้ามามีส่วนร่วมด้วยในการขอให้รัฐบาลสิงคโปร์ยกเลิกคำตัดสินดังกล่าว

3.2.4 ผลกระทบ (Consequence)

หมายถึงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหาย การสูญเสีย ไม่ว่าจะ เป็นชีวิต ทรัพย์สิน เสรีภาพ ผลกระทบต่อสังคม ต่อประเทศ ต่อภูมิภาค ต่อโลก เช่น แผ่นดินไหว การปฏิวัติรัฐประหาร การลอบสังหาร ผู้นำประเทศ การตายของผู้นำประเทศ ผลการเลือกตั้งที่ทำให้ได้ผู้นำคนใหม่ การลดค่าเงิน การตกต่ำทางเศรษฐกิจ สงครามกลางเมือง แต่มีข้อ น่าสังเกตว่า ถึงแม้เหตุการณ์นั้นจะมีผลกระทบต่อคนในสังคม แต่ถ้าเป็นระดับท้องถิ่น อาจจะไม่ได้รับการอนุมัติจากบรรณาธิการ เช่นข่าวไฟไหม้ห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพมหานคร ผู้สื่อข่าวมองว่าข่าวนี้น่าสนใจ

กระทบต่อทั้งคนในประเทศและต่อคนฟังในภูมิภาคนี้ รวมถึงมีผลต่อความเชื่อมั่นทางด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว แต่บรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวกลับไม่เห็นด้วย เหตุการณ์นั้นจึงไม่ถูกนำเสนอเป็นข่าวของเสียงอเมริกา แต่กรณีที่บรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวเอเชียไม่อยู่และผู้สื่อข่าวติดต่อโดยตรงกับบรรณาธิการที่สำนักงานใหญ่ เรื่องทำนองเดียวกันกลับได้รับการยอมรับ เช่นข่าวเรื่องป็นฉีคน้ำกับเทศกาลสงกรานต์ ถึงแม้ว่าข่าวนี้อาจมีความสำคัญในระดับประเทศ หรือมีความน่าสนใจค่อนข้างจำกัดต่อผู้ฟังในประเทศไทยหรือประเทศใกล้เคียงเหมือนกับข่าวไฟไหม้ แต่สิ่งที่เหมือนกันสำหรับข่าวทั้งสองเรื่องคือมีความเกี่ยวข้องหรือมีมุมมองที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชน

3.2.5 ความขัดแย้ง (Conflict)

มักจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดผลกระทบตามมา แต่ต้องพิจารณาว่าเมื่อเกิดความขัดแย้งแล้วมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวมหรือไม่อย่างไร หรือนำไปสู่เหตุการณ์อะไรได้บ้าง เช่น ความขัดแย้งทางความคิดในการครอบครองหมู่เกาะสแปรตลีย์

3.2.6 องค์ประกอบทางเพศ (Sex)

มักจะเป็นเรื่องที่ไม่ดี กรณีนี้นาน ๆ จึงจะพบสักครั้งที่ถูกหยิบมาเป็นข่าวโดยผู้สื่อข่าว ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้สื่อข่าวแต่ละคนเช่นกัน กรณีที่ผ่านมาก็คือข่าวการข่มขืนเด็กผู้หญิงโดยพระในประเทศไทย แต่เมื่อข่าวนี้ออกไปยังสำนักงานใหญ่แล้วไม่ถูกบรรจุอยู่ใน 10 ลำดับแรก เพราะฉะนั้นก็ไม่ถูกนำเสนอทางข่าวดนขั้วโมง แต่ถูกนำเสนอโดยภาคภาษาไทยแทน หรืออย่างกรณีข่าวเกี่ยวกับความอื้อฉาวทางเพศของประธานาธิบดีคลินตัน เสียงอเมริกาประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็ทำข่าวแต่เป็นปฏิบัติการที่มุมมองจากนักการเมืองไทย

3.3 ความสำคัญ (Significances)

คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องต่อสังคมโลก สังคมภูมิภาค หรือสังคมท้องถิ่น หรือต่อผู้ฟังเป้าหมายในภูมิภาค จากประสบการณ์ที่ผ่านมาผู้วิจัยสังเกตว่าข่าวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิมนุษยชน ผู้สื่อข่าวจะให้ความสำคัญเสมอ จนดูราว

กันว่าเสียงอเมริกาให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษมากกว่าสำนักข่าวอื่นๆ ที่เป็นสื่อกระจายเสียงระหว่างประเทศ แต่จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว Mr. Daniel Robinson ได้ให้ความเห็นไว้ว่า เรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องการเมืองระหว่างประเทศ เรื่องสิ่งแวดล้อม ต้องยอมรับว่ามีความสำคัญระดับโลกในปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และก็ไม่ใช่เสียงอเมริกาเพียงแห่งเดียวที่ทำข่าวประเภทเหล่านี้ สำนักข่าวระหว่างประเทศอื่นๆ รวมถึงสำนักข่าวเชิงพาณิชย์ก็ให้ความสำคัญเช่นกัน นอกจากนี้ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งยังแสดงทัศนะไว้ด้วยว่า มันเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งว่าเรา (อเมริกา) ให้ความสนใจกับประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งก็คือผู้ฟังของ (สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2541) ทางด้านบรรณาธิการก็เห็นเช่นเดียวกันเรื่องสิทธิมนุษยชนว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเราซึ่งเป็นมนุษย์โดยตรง และเป็นเรื่องที่น่ามาประเทศก็ให้ความสนใจอยู่เช่นกัน ถึงแม้ว่านิยามของคำว่าสิทธิมนุษยชนจะแตกต่างกันระหว่างโลกตะวันตกกับโลกตะวันออกในแง่ที่ว่า โลกตะวันตกให้ความสำคัญที่ตัวบุคคลแต่โลกตะวันออกให้ความสำคัญกับสิทธิโดยรวมของสังคม แต่เราก็ได้ให้มุมมองของทั้งสองความคิดไว้ในเนื้อหาข่าวเสมอมา (สัมภาษณ์, 31 ธันวาคม 2540)

4. การรวบรวมข้อมูลข่าว (News gathering)

จากธรรมเนียมของเสียงอเมริกาที่บอกไว้ว่า ผู้สื่อข่าวและผู้ที่ทำกรกระจายเสียงทุกคนต้องพยายามคงไว้ซึ่งความแม่นยำ ความถูกต้องเที่ยงตรง และความครบถ้วนสมบูรณ์ในเนื้อหา ต้องไม่พูดในนามของรัฐบาลอเมริกัน ต้องไม่รับความช่วยเหลือใดๆ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลสหรัฐ ในอันที่จะส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในทางบวกหรือลบต่อการทำงานเฉกเช่นสำนักข่าวอื่นๆ นอกจากนี้ความเป็นอาชีพต่อมวลชนต้องคงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อแห่งองค์กร ด้วยการพยายามทำงานให้ดีที่สุดและหลีกเลี่ยงการโน้มเอียง ความเอาใจฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งสิ่งนี้ต้องไม่ปรากฏอยู่ในการกระจายเสียงเป็นอันขาด ดังนั้นในการรวบรวมข้อมูลเพื่อมาเขียนข่าวซึ่งก็คือการหาแหล่งข้อมูลหรือแหล่งข่าว ตามข้อกำหนดของเสียงอเมริกาเกี่ยวกับแหล่งข่าว (Sourcing) มีอยู่ว่า แหล่งข่าวที่นำมาใช้นั้นจะต้องระบุได้ว่ามาจากที่ใด โดยที่ต้องมีแหล่งข่าวอย่างน้อย 2 แหล่งที่เป็นอิสระยืนยันในข่าวนั้น โดยส่วนใหญ่คือสำนักข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิกซึ่งถือว่าเป็นแหล่งข่าวที่สอง (Secondary source) เว้นแต่ว่าข้อมูลที่ได้มานั้นคือความเป็นจริงที่ยืนยันโดยผู้สื่อข่าว ซึ่งต้องเป็นข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข่าวที่เป็นข่าวโดยตรง (Primary source) ไม่ว่าจะเป็นจากบุคคลในข่าว (Newsmaker) จากประกาศอย่างเป็นทางการของหน่วยงานรัฐบาล องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรเอกชนที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ จากการรับฟังทางวิทยุหรือโทรทัศน์ท้องถิ่น หรือจากเอฟบีไอเอส (FBIS; the Foreign Broadcast Information Service) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลอเมริกันที่ทำการรับฟังการกระจายเสียงทั้งวิทยุและโทรทัศน์ของท้องถิ่น

ส่วนใหญ่ผู้สื่อข่าวจะอาศัยข่าวจากสำนักข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิก ประกาศข่าวทางวิทยุ และโทรทัศน์ท้องถิ่นของสำนักข่าวที่นำเชื่อถือได้ โดยยึดถือบนหลักการดังกล่าวข้างต้น แต่ในกรณีที่ข่าวนั้นค่อนข้างจะอ่อนไหวก็จะทำการตรวจสอบอีกครั้ง ถึงแม้ว่าจะมีแหล่งข่าวอิสระชั้น 2 แหล่งข่าวแล้วก็ตาม โดยพยายามหาแหล่งข่าวที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือพอจะให้ความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ เพื่อสัมภาษณ์ แต่ต้องเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือหรือมีตำแหน่งสำคัญในคณะรัฐบาล ในบริษัท หรือองค์กรที่เชื่อถือได้ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งข่าวภายในประเทศหรือต่างประเทศ การติดต่อกระทำทางโทรศัพท์เป็นส่วนใหญ่เกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ และในการสัมภาษณ์ก็จะแจ้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบล่วงหน้าว่าจะทำการบันทึกเสียงไว้เพื่อใช้ในข่าว ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับผู้ให้สัมภาษณ์ว่าจะยินยอมให้บันทึกเสียงได้หรือไม่ เพราะถ้าหากจะเดินทางไปติดต่อถึงสถานที่ ก็ติดขัดในเรื่องของการจราจรบ้าง เวลาไม่เพียงพอที่จะเดินทางไปติดต่อได้บ้าง แหล่งข่าวไม่อยู่ในพื้นที่เดียวกันบ้าง แต่ถ้าแหล่งข่าวหรือเหตุการณ์เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ผู้สื่อข่าวจะพยายามไปรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง อย่างเช่นการแถลงข่าวของสมเด็จพระนโรดมรณฤทธิ์ในบ้านพักที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งตัวผู้แถลงข่าวเป็นบุคคลในข่าวเองด้วย หรืออย่างเช่นการแถลงข่าวโดยกระทรวงการต่างประเทศหลังการหารือกับผู้นำหรือบุคคลสำคัญในรัฐบาลอื่นๆ ที่มาเยือนอย่างเป็นทางการ เช่นการแถลงข่าวการให้ความร่วมมือของไทยกับการเลือกตั้งในกัมพูชา โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ สุขุมพันธุ์ บริพัตร ที่กระทรวงการต่างประเทศ หรือการประชุมสำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ เช่นการประชุม ASEAN SUMMIT, AMM, AEM, ASEM, ASEAN TROIKA AND FRIENDS OF CAMBODIA ยกเว้นแต่ว่าในวันนั้นๆ ผู้สื่อข่าวมีข่าวมากกว่า 1 เรื่องที่ต้องเขียนและถ้าการเดินทางไปยังที่แถลงข่าวเพียงเพื่อรับเอกสารหรืออัดแถลงการณ์ ก็จะให้ผู้ช่วยเดินทางไปทำแทน ถ้าหากการแถลงข่าวเป็นภาษาท้องถิ่น (ไทย) ผู้ช่วยจะทำการแปลให้ผู้สื่อข่าว หรือแม้แต่การสัมภาษณ์ถ้าผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ผู้ช่วยจะเป็นคนสัมภาษณ์ให้ โดยมีแนวทางของคำถามที่ผู้สื่อข่าวต้องการและแปลเป็นภาษาอังกฤษให้อีกครั้งหนึ่ง เช่นเดียวกับการออกไปสัมภาษณ์แหล่งข่าวด้วยตนเองของผู้สื่อข่าว ส่วนใหญ่กรณีที่สัมภาษณ์บุคคลทั่วไปเพื่อความคิดเห็น เช่นข่าวโครงการไทยช่วยไทย บริจาคทองคำและเงินตราสกุลต่างประเทศ ผู้ให้บริจาคหรือเจ้าหน้าที่ไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ก็ต้องบันทึกเทปเป็นภาษาไทยมาก่อน แล้วผู้ช่วยทำการแปลให้อีกครั้งหนึ่ง ในบางกรณีที่ต้องทำการรวบรวมข้อมูลทั้งจากการสัมภาษณ์และการออกไปเก็บข้อมูลนอกสำนักงาน ก็จะมีการแบ่งงานกันระหว่างผู้สื่อข่าวและผู้ช่วยว่าใครจะรับผิดชอบส่วนใดขึ้นอยู่กับผู้ให้ข้อมูลว่าสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้หรือไม่

นอกจากนี้บางครั้งเหตุการณ์ที่รายงานมาจากความเห็นของบรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวหรือจากหัวหน้าส่วนมอบหมายงาน ผู้สื่อข่าวมักจะได้รับข้อมูลจากบรรณาธิการโดยตรงเช่นกัน เช่นข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่เป็นภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถหาได้ในประเทศไทย เมื่อได้ข้อมูลที่เพียง

พอหรือเหตุการณ์นั้นมีพัฒนาการมาจนถึงขั้นที่สามารถรวบรวมข้อมูลได้พอเพียงแล้ว ผู้สื่อข่าวก็จะเริ่มเขียนข่าว โดยปกติในการแถลงข่าว การบรรยายสรุปต่างๆ ผู้สื่อข่าวกระทำภายใต้กฎเบื้องต้น ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่แน่นอน บรรณาธิการ ผู้สื่อข่าวของเสียอเมริกาจะต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในการจัดบันทึกการให้ความคิดเห็น รวมไปถึงการรายงานข่าวนั้นต้องกระทำภายใต้ระเบียบแบบแผน ซึ่งสามารถแบ่งออกมาได้เป็นกลุ่มดังนี้

- แหล่งข่าวที่เป็นทางการ (On the record)

เป็นรูปแบบที่ตรงไปตรงมาที่สุด หมายถึงเสียอเมริกาสามารถอ้างตำแหน่ง ตำแหน่ง และสังกัดของบุคคลดำเนินการแถลงข่าวหรือดำเนินการบรรยายสรุปได้โดยตรง โดยเฉพาะถ้าบุคคลนั้นเป็นโฆษกของหน่วยงานที่ดำเนินการแถลงข่าว ก็เป็นที่เข้าใจกันในทางปฏิบัติว่าเสียอเมริกาสามารถใช้บุคคลนั้นเป็นตัวแทนขององค์กรนั้นๆ ได้อย่างเปิดเผย

- แหล่งข่าวที่เป็นเบื้องหลัง (Background)

เสียอเมริกาจะอนุญาตให้แหล่งข่าวเบื้องหลังในกรณีที่ไม่สามารถเปิดเผยรายละเอียดของแหล่งข่าวต่อสาธารณชนได้ เนื่องจากในบางครั้งผู้ให้ข่าวไม่ต้องการให้รายละเอียดของตนเองหรือขององค์กรถูกเปิดเผยออกไป ถึงแม้ว่าการอ้างถึงบุคคลนั้นโดยใช้คำกล่าวทั่วไป เช่น นายทหารประจำกองบัญชาการทหารสูงสุด ผู้สื่อข่าวต้องระมัดระวังว่าประโยคที่อ้างถึงแหล่งข่าวนั้น จะไม่สามารถทำให้ผู้ฟังบ่งชี้หรือเข้าใจได้ว่าบุคคลที่ถูกระบุในข่าวเป็นใคร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ที่ให้ข่าวหรือบรรยายสรุปจะต้องแจ้งให้ผู้สื่อข่าวทราบอย่างชัดเจนเช่นกัน และในการอ้างในรายงานข่าวว่าเช่น “รัฐบาล กระทรวง หรือองค์กรกล่าวว่า...” เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำและไม่อาจยอมรับได้ แต่อาจกล่าวในทำนองที่ว่าเช่น “เจ้าหน้าที่ของกรมสารนิเทศ กระทรวงต่างประเทศ กล่าวว่า...” และพึงระลึกไว้เสมอว่าคำว่า “โฆษก” กับ “เจ้าหน้าที่” ไม่อาจใช้แทนกันได้ โดยปกติเราใช้คำว่า “เจ้าหน้าที่” ในการอ้างถึงแหล่งข่าวที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และใช้คำว่า “โฆษก” ในกรณีที่เปิดเผยแหล่งข่าวนั้นได้ ซึ่งก็คือกรณีแรกที่ระบุอย่างเป็นทางการได้

- แหล่งข่าวเบื้องหลังพิเศษ (Deep Background)

ใช้สำหรับการบรรยายสรุปหรือข้อมูลลับที่ผู้ให้ข่าวจะไม่อนุญาตให้อ้างถึงรายละเอียดใดๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับตัวผู้ให้ข่าวและหรือองค์กรที่สังกัดอยู่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งแหล่งข่าวต้องกล่าวให้ชัดเจนว่าข้อมูลนี้มีความลับขนาดไหนและอย่างไร การรายงานข่าวที่ถือเป็นข้อมูลเบื้องหลังพิเศษนี้ในบางกรณีผู้สื่อข่าวอาจจะอ้างถึงแหล่งข่าวใน

ลักษณะเช่น “เจ้าหน้าที่ซึ่งเดินทางไปกับคณะของ.. กล่าวหาว่า” ในกรณีนี้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เดินทางไปกับคณะคนอื่น ๆ อาจจะมีมองว่าเป็นการละเมิดต่อการปกปิดแหล่งข่าว แต่มีทางออกไว้คือผู้สื่อข่าวจะต้องมีความระมัดระวังในการใช้วลีกล่าวถึงแหล่งข่าว โดยปกติจะใช้สำนวนว่า “ผู้สื่อข่าวได้รับการแจ้งว่า ...”

- แหล่งข่าวอย่างไม่เป็นทางการหรือแหล่งข่าวปกปิด (Off the Record)

ข้อมูลที่ได้จากแหล่งข่าวประเภทนี้ห้ามนำมาเผยแพร่ ตีพิมพ์ หรือออกอากาศทั้งสิ้น ใช้เก็บไว้เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้สื่อข่าวเท่านั้น

โดยสรุปสามารถจำแนกประเภทของแหล่งข่าวที่เสียงอเมริกาใช้ได้ดังต่อไปนี้ซึ่งมีลักษณะ

1. ผู้สื่อข่าวของเสียงอเมริกา (Correspondent and Stringer) มีผู้สื่อข่าวหลักจำนวน 1 คน และผู้สื่อข่าวอิสระ 1 คน เป็นชาวต่างประเทศทั้งสองคน ในการทำงานประจำวันผู้สื่อข่าวหลักแทบจะไม่ออกไปหาข่าวด้วยตนเองเหมือนกับสำนักข่าวพาณิชย์อื่น ๆ ที่มีทั้งผู้สื่อข่าวที่เป็นชาวต่างประเทศและชาวไทย เว้นแต่จะมีการแถลงข่าวที่สำคัญๆ หรือการประชุมในระดับภูมิภาคหรือระดับโลก ดังที่กล่าวมาข้างต้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะความสำคัญของข่าวของเสียงอเมริกาส่วนใหญ่เน้นความสำคัญระดับโลกหรือภูมิภาคนั่นเอง ดังนั้นเหตุการณ์ต่างๆ ไป ที่เกิดขึ้นเป็นประจำจึงไม่ถูกทำเป็นข่าว เช่นข่าวการประท้วงต่างๆ ข่าวการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น หรือแม้แต่ว่าการเลือกตั้งทั่วไประดับประเทศของไทยซึ่งจะถูกรายงานเป็นข่าวเพียงแค่ผลของการเลือกตั้งถ้ามีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ดังนั้นผู้สื่อข่าวจึงเฝ้าติดตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่สำคัญโดยรวมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากสำนักข่าวพาณิชย์ที่บอกรับเป็นสมาชิกเป็นประจำ สำหรับในส่วนของผู้สื่อข่าวอิสระจะถูกมอบหมายงานให้ในกรณีที่ผู้สื่อข่าวหลักเดินทางไปทำข่าวนอกประเทศ ในยามปกติผู้สื่อข่าวอิสระไม่ได้มีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือในการหาข่าวหรือรวบรวมข้อมูลให้กับผู้สื่อข่าวหลัก เว้นแต่จะมีเหตุการณ์วิกฤต เช่นพฤษภาทมิฬ ในปีพ.ศ.2535 จำเป็นที่ผู้สื่อข่าวหลักและผู้สื่อข่าวอิสระต้องทำงานร่วมกันในเหตุการณ์เดียวกัน ในส่วนของผู้ช่วยจะได้รับการมอบหมายให้ออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลบ้าง เช่นในกรณีการแถลงข่าวต่างๆ ไป การประท้วงที่เสียงอเมริกาให้ความสำคัญเช่นการประท้วงของนักศึกษาพม่าในกรุงเทพฯ เพื่อไปเก็บเสียงบรรยากาศของการประท้วงนำมาเป็นส่วนประกอบในการบันทึกเสียง

2. **สำนักข่าวพาณิชย์** (Commercial News Agency) เป็นแหล่งข่าวที่สำคัญของเสียมอเมริกาประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และหรือของทุกสำนักงานเสียมอเมริกาทั่วโลกแม้แต่ในสำนักงานใหญ่ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี สำหรับที่กรุงเทพฯ ได้บอกรับสมาชิกของ เอพี (AP) และรอยเตอร์ (REUTERS)
3. **เอฟบีไอเอส** (The Foreign Broadcast Information Service) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลอเมริกันที่ทำการรับฟังการกระจายเสียงทั้งวิทยุและโทรทัศน์ของท้องถิ่น สำหรับเอฟบีไอเอสที่กรุงเทพฯ ก็จะทำการรับฟังการกระจายเสียงในภูมิภาคนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระจายเสียงของประเทศพม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ มาเลเซียและอื่นๆ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนเชื้อชาติต่างๆ รับฟังแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้นจะถูกส่งต่อไปให้กับหน่วยงานที่บอกรักเป็นสมาชิก สำหรับหน่วยงานในประเทศไทยนอกเหนือจากหน่วยงานของรัฐบาลอเมริกันแล้ว ก็ได้แก่ กระทรวงการต่างประเทศ สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยที่เสียมอเมริกาถือว่าแหล่งข่าวนี้นี้มีความสำคัญมากกว่าแหล่งข่าวประเภทที่สอง เพราะข้อมูลข่าวที่ได้รับคือการกระจายเสียงของประเทศที่ทำข่าวอยู่และได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบจากหน่วยงานเอฟบีไอเอสซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาลอเมริกันที่เชื่อถือได้ จึงสามารถนำมาใช้อ้างอิงได้ทันทีโดยไม่ต้องตรวจสอบอีกครั้ง
4. **สื่อมวลชนอื่นๆ** ได้แก่หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น สำหรับในประเทศไทยทั้งภาษาไทยและอังกฤษ และมีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่บอกรับจากประเทศกัมพูชาคือ The Cambodian Time และ The Phnom Penh Post ส่วนหนังสือพิมพ์จากประเทศพม่าคือหนังสือพิมพ์ของรัฐบาล ได้แก่ New Light of Myanmar
5. **หน่วยงานของรัฐและองค์กรต่างๆ** อันได้แก่ข่าวแจก (Press Release) หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆ ที่สามารถให้ข้อมูลได้ทั้งในทางกว้างและทางลึก
6. **บุคคลที่เกี่ยวข้องในข่าว** (Newsmakers) หมายถึงบุคคลที่ตกเป็นข่าว หรือเป็นผู้ให้ข่าวหรือเกี่ยวข้องอยู่ในข่าวนั้นๆ โดยเป็นแหล่งข่าวที่มีความสำคัญมากที่สุดเพราะจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลได้ละเอียดที่สุดด้วยการสัมภาษณ์ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบอย่างเป็นทางการ (On The Record) เบื้องหลัง (Background) เบื้องหลังพิเศษ (Deep Background) หรือแบบปกปิด (Off The Record) ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

7. การประชุมแถลงข่าว (Press Conference) ทั้งของหน่วยงานรัฐและองค์กรเอกชน (NGOs) ในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งก็เช่นเดียวกัน ผู้สื่อข่าวจะไปเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะการแถลงข่าวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สำคัญๆ ที่มีความเด่นพอที่จะเป็นข่าวได้เท่านั้น

5. การเขียนข่าว (Writing)

ในการเขียนข่าวถือเป็นขั้นตอนที่ผู้ทำการวิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมน้อยที่สุด แต่เท่าที่ทราบจากเอกสาร ผู้สื่อข่าวจะมีแนวทางในการเขียนข่าว (Usage and Style Guide) ไม่ว่าจะเป็น

- รูปแบบของข่าว
- การใช้คำ เพราะถ้าใช้ผิดคำจะผิดความหมายไปได้
- การใช้ชื่อประเทศ การบอกตำแหน่ง การบอกอาชีพ การใช้เครื่องหมายต่างๆ
- การใช้คำย่อ หรืออักษรย่อ
- การบอกจำนวนตัวเลข
- การใช้คำนำหน้า
- การบอกหน่วย เช่น ปริมาณยาเสพติด หน่วยในการวัดแผ่นดินไหว คำซึ่งบอกความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ
- การใช้คำเลี่ยงเวลาที่แหล่งข่าวไม่ต้องการให้เปิดเผยชื่อจริง

สำหรับรูปแบบของข่าวที่เขียนแบ่งออกได้ดังนี้ ทั้งนี้ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเขียนข่าวในรูปแบบใด โดยอยู่บนหลักการที่ต้องนำเสนอเหตุการณ์อย่างเป็นลำดับและชัดเจน ครบถ้วนสมบูรณ์และให้มุมมองที่กว้างรวมทั้งมีความสมดุลในเนื้อหา ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย

5.1 ข่าวสั้น (Short Correspondent Report (Short CR))

ข่าวลักษณะนี้มีความยาวของเนื้อหาไม่เกิน 15 บรรทัด ความยาวของการบันทึกเสียงไม่เกิน 60 วินาที (ไม่นับรวมพาดหัวข่าว) เป็นข่าวที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และมักจะเป็นข่าวหลักที่มีความสำคัญความน่าสนใจในระดับโลกซึ่งจะถูกใช้แทนที่ข่าวที่เขียนโดยผู้เขียนข่าวของห้องข่าวกลาง แต่อย่างไรก็ดีข่าวที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่นก็อาจจะถูกเขียนในรูปแบบนี้ก็ได้ การเขียนข่าวในลักษณะนี้จะต้องไม่เป็นการนำข่าวยาวมาตัดทอนออก และประโยชน์ในการ

พาดหัวข่าว (Introduction) รวมถึงประโยคในย่อหน้าแรกต้องไม่เหมือนกับในข่าวยาว

5.2 ข่าวยาว (Long Correspondent Report (Long CR))

ข่าวลักษณะนี้มีความยาวของเนื้อหาไม่น้อยกว่า 16 บรรทัด แต่ไม่เกิน 30 บรรทัด ความยาวในการบันทึกเสียงไม่น้อยกว่า 71 วินาที (ไม่นับรวมพาดหัวข่าว) ในข่าวยาวต้องมีรายละเอียดที่สำคัญๆ และที่เกี่ยวข้องในเนื้อหามากกว่าข่าวสั้น อาจรวมไปถึงภูมิหลังของข่าวด้วย

5.3 ข่าวภูมิหลัง (Background Report)

ข่าวลักษณะนี้มีความยาวของเนื้อหาไม่น้อยกว่า 38 บรรทัดแต่ไม่เกิน 45 บรรทัด ความยาวในการบันทึกเสียงไม่น้อยกว่า 2 นาที 30 วินาที (ไม่นับรวมพาดหัวข่าว) แต่ถ้ามีเสียงประกอบข่าวที่ได้จากการสัมภาษณ์ความยาวในการบันทึกเสียงอาจไปได้ถึง 3 นาที 30 วินาที เป็นการเขียนในรูปแบบที่มีเนื้อหามากขึ้น ด้วยการเพิ่มเติมสถานการณ์รอบด้านในเหตุการณ์ที่เป็นข่าว หรือให้มุมมองที่นำไปอันเป็นภูมิหลังข่าว

5.4 ข่าวที่เป็นมุมมองของผู้สื่อข่าว (Reporter's Notebook)

ข่าวลักษณะนี้มีความยาวของเนื้อหาและการบันทึกเสียงเหมือนกับข่าวภูมิหลัง แต่ข่าวรูปแบบนี้เป็นรายงานที่เกิดจากประสบการณ์ในการรายงานข่าวรวมถึงมุมมองของผู้สื่อข่าวที่มีต่อเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งจะถูกนำไปใช้ในรายการที่เกี่ยวข้องกับข่าว แต่จะไม่ถูกนำเสนอในข่าวประจำวัน

5.5 ข่าวเชิงสารคดี (News features)

ข่าวลักษณะนี้มีความยาวของเนื้อหาและการบันทึกเสียงเหมือนกับข่าวภูมิหลัง และควรมีเสียงประกอบรายงาน อาจจะเป็นการสัมภาษณ์ (Actuality) หรือเสียงประกอบที่ไม่ใช่บุคคล (Raw sound) เช่นเสียงดนตรี เสียงบรรยากาศในเหตุการณ์ แต่มักเป็นการรายงานในด้านเบา คือเข้าใจง่ายและให้ผลทางอารมณ์ต่อผู้ฟัง เป็นการให้มุมมองอีกด้านของข่าวมักจะเกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม มนุษยชาติ ข่าวเชิงสารคดีอาจจะเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ได้กับข่าวหลักที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน อย่างเช่น รายงานข่าวปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร

สำหรับการสัมภาษณ์ (Interview) ต้องมีความยาวในการบันทึกเสียงระหว่าง 2 ถึง 5 นาที เพื่อใช้ในรายการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มักจะเป็นการสัมภาษณ์บุคคลในเหตุการณ์หรือสัมภาษณ์บุคคลที่ให้นุมุมมอง ให้ทัศนะ ความคิดเห็น ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นๆ ได้ เสียงที่ได้จากการสัมภาษณ์นี้จะถูกนำไปใช้ประกอบการบันทึกเสียงของผู้สื่อข่าว ซึ่งจะทำให้รายงานข่าวชิ้นนั้นๆ มีความใกล้ชิดกับเหตุการณ์มากขึ้นและน่าเชื่อถือมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ถ้าเป็นการสัมภาษณ์ในภาษาท้องถิ่นก็จะทำการส่งต่อไปให้กับภาคภาษานั้นๆ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ต่อการรายงานสำหรับภาคภาษาต่างๆ ต่อไปได้ด้วย

มีข้อสังเกตว่าหลังจากที่ผู้สื่อข่าวเขียนข่าวเสร็จ ก่อนที่จะทำการบันทึกเสียงนั้น ผู้สื่อข่าวมักจะต้องตรวจสอบความคืบหน้าหรือพัฒนาการของข่าวอีกครั้งจากแหล่งข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิก ถ้าหากมีพัฒนาการที่สำคัญก็จะทำการเพิ่มเติมเข้าไปในเนื้อหาด้วย แต่ถ้าพัฒนาการนั้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปของเหตุการณ์ ผู้สื่อข่าวจะต้องแจ้งให้บรรณาธิการศูนย์ข่าวทราบทันทีเพื่อที่จะแก้ไขเนื้อหาที่เขียนไปใหม่ เพราะการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาอาจจะกระไม่ทันตามเวลาที่กำหนด (deadline) ซึ่งบรรณาธิการต้องแจ้งให้ทางสำนักงานใหญ่ทราบทันทีเช่นกัน

6. การตรวจสอบแก้ไข (Editing)

บรรณาธิการมีหน้าที่ในการตรวจสอบและแก้ไขต้นฉบับข่าว ที่ได้ผ่านการเขียนโดยผู้สื่อข่าว ผู้สื่อข่าวส่งต้นฉบับข่าวให้ทางบรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวทำการตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งอาจจะมีการแก้ไขหรือไม่ก็มีเลขก็ได้ โดยการส่งผ่านทางระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mailing) ในระบบของเสียงอเมริกาเองที่เรียกว่าสแน็ป (The System for News and Programming, SNAP) โดยที่บรรณาธิการมีหลักในการตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหาข่าวอยู่ 6 ประการ (สัมภาษณ์, 31 ธันวาคม 2540)

- ต้องแม่นยำ (Accurate) เนื้อหาต้องมีความแม่นยำในข้อเท็จจริงที่นำมารายงาน
- ต้องเที่ยงตรง (Objective) เนื้อหาต้องเป็นการรายงานอย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ต้องไม่มีการใส่ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้สื่อข่าวลงไป จนทำให้เกิดความไม่สมดุล
- ต้องครบถ้วนสมบูรณ์ (Complete) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต้องถูกนำมารายงานครบทุกด้าน ไม่ตกหล่นหรือถูกเลือกหยิบยกขึ้นมารายงานเฉพาะบางส่วน
- ต้องมีความน่าสนใจติดตาม (Dramatically, Interesting) เนื้อหาการลำดับเหตุการณ์เมื่อฟังแล้วต้องน่าสนใจที่จะติดตามการรายงาน

- ต้องง่ายต่อการเข้าใจ (Easily understood) เนื้อหาการเรียบเรียง คำศัพท์ต่างๆ ที่ใช้ ต้องง่ายต่อการเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะผู้ฟังไม่สามารถกลับมาฟังรายงานข่าวชิ้นนั้นได้อีก ไม่เหมือนกับสื่อหนังสือพิมพ์ และผู้ฟังส่วนใหญ่ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
- ควรง่ายต่อการแปล (Easily translated) เนื่องจากเสียงอเมริกามีการกระจายเสียงรวมทั้งสิ้น 52 ภาษา ไม่นับรวมภาษาอังกฤษ ดังนั้นต้นฉบับข่าวควรจะมีความง่ายต่อการแปลไปเป็นภาษาอื่นๆ ต่อไป

หลังจากที่บรรณาธิการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว จะส่งต้นฉบับข่าวนั้นกลับมายังผู้สื่อข่าวทางโทรสารหรือทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อทำการบันทึกเสียงต่อไป เมื่อผู้สื่อข่าวได้รับต้นฉบับกลับมาจากบรรณาธิการแล้ว อาจจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้กับการแก้ไขเนื้อหา ซึ่งถ้าไม่เห็นด้วย ผู้สื่อข่าวจะโทรศัพท์ไปสอบถามถึงเหตุผลในการแก้ไขและปรึกษาหารือเพื่อหาข้อตกลง แต่ลักษณะเช่นนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย โดยส่วนมากผู้สื่อข่าวจะยอมรับการแก้ไข ถ้าเป็นเพียงการแก้ไขการใช้คำหรือรูปแบบประโยค แต่ถ้าเป็นการเปลี่ยนเนื้อหาจนราวกับว่าถูกเขียนใหม่ (Rewriting) มักจะไม่ได้รับการยอมรับและต้องหาข้อสรุประหว่างบรรณาธิการกับผู้สื่อข่าว

นอกเหนือไปจากหลักในการตรวจสอบแก้ไขที่กล่าวแล้ว บรรณาธิการยังต้องคำนึงถึงกำหนดเวลา (deadline) ในการส่งข่าวจากศูนย์ข่าวต่อให้กับทางสำนักงานใหญ่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นบรรณาธิการต้องทำงานแข่งกับเวลาเช่นกัน โดยเฉพาะในเวลาที่คุณสื่อข่าวที่สังกัดอยู่กับศูนย์ข่าวเอเชียส่งต้นฉบับข่าวเข้ามาในเวลาพร้อม ๆ กันหรือไล่เลี่ยกัน บางครั้งบรรณาธิการที่ศูนย์ข่าวเอเชียจำเป็นต้องบอกกับผู้สื่อข่าวบางคน ให้ติดต่อโดยตรงกับทางบรรณาธิการที่ประจำอยู่ที่สำนักงานใหญ่แทน

สำหรับผู้สื่อข่าวอิสระก็เช่นกัน ต้นฉบับข่าวทุกชิ้นต้องได้รับการตรวจสอบและแก้ไข โดยบรรณาธิการจะให้ความสนใจมากขึ้น เนื่องจากผู้สื่อข่าวอิสระมีประสบการณ์ในการทำงานกับเสียงอเมริกาที่แตกต่างกัน บางคนให้ข้อมูลครบถ้วน ถูกต้องตามธรรมเนียมของเสียงอเมริกาแต่เขียนข่าวไม่น่าสนใจน่าติดตาม บรรณาธิการจะทำการตกแต่งข่าวใหม่ทั้งหมด (Rewriting) และจะอธิบายหรือชี้แจงให้ผู้สื่อข่าวอิสระทราบทุกครั้ง เพราะเป็นธรรมดาที่ผู้สื่อข่าวจะไม่พอใจ เกิดข้อกังขากับการที่ข่าวถูกตกแต่ง แต่ในขณะเดียวกันบรรณาธิการจะพยายามอย่างมากในการลดความรุนแรงของความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะธรรมชาติของผู้สื่อข่าวอิสระกับองค์กรก็เข้าทำนองที่ว่า น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า

7. การบันทึกเสียง (Voicing)

หลังจากที่ผู้สื่อข่าวได้รับต้นฉบับข่าว (Script) กลับมาจากบรรณาธิการ จะทำการบันทึกเสียงในห้องบันทึกเสียงลงบนเทปบันทึกเสียง (Cassette machine) หรือลงในคอมพิวเตอร์ (Digital Audio Workstation, DAW) โดยจะบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข่าวชิ้นนั้นทั้งหมดคือ หัวข้อข่าว ใครเป็นผู้รายงาน รายงานจากที่ใด เป็นข่าวลักษณะใด มีเสียงจากการสัมภาษณ์หรือเปล่า โดยที่ต้องพยายามให้เสียงของการรายงานข่าวมีคุณภาพมากที่สุด คือตัวผู้สื่อข่าวต้องมีความพร้อมในการบันทึกเสียง บำรุงรักษาอุปกรณ์ในห้องบันทึกเสียงให้ดีและพร้อมใช้งานตลอดเวลา โดยปฏิบัติตามคู่มือการใช้งานอย่างเคร่งครัด เนื่องจากการกระจายเสียงในระบบคลื่นสั้น คุณภาพของเสียงจะถูกลดทอนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นต้องพยายามบันทึกเสียงให้มีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะถ้าไม่มีคุณภาพผู้ฟังก็รับฟังไม่ชัดเจนจนอาจทำให้เปลี่ยนไปฟังวิทยุกระจายเสียงรายอื่นๆ ได้ ซึ่งเสียงที่นำมาประกอบในข่าวแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

- เสียงจากการสัมภาษณ์ (Actuality)
- เสียงบรรยากาศของเหตุการณ์ (Sound)
- เสียงเพลง (Music) โดยที่ถ้าเป็นเพลงชาติของประเทศต่างๆ รวมทั้งของสหรัฐอเมริกา ห้ามนำเพียงบางส่วนของเพลงมาประกอบข่าวอย่างเด็ดขาด ดังนั้นรายงานข่าวส่วนใหญ่จึงไม่มีการนำเพลงชาติมาประกอบ

สำหรับการผสมเสียงต่าง ๆ เข้ากับเสียงของผู้สื่อข่าวมีหลักกว้าง ๆ 3 ประการคือ (อ้างใน Voice of America : Newsroom Style Book , 1995)

- เสียงที่นำมาประกอบในข่าวนั้น ต้องรับฟังได้ชัดเจนมากที่สุด มีเสียงรบกวนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจากบรรยากาศรอบข้างหรือเสียงแทรกตามสายโทรศัพท์ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์หรือเสียงจากเครื่องอัดเองก็ตาม
- เมื่อนำเสียงประกอบ ต้องคงระดับของความดังไว้ให้เท่ากับความดังของเสียงผู้สื่อข่าว แต่ถ้าต้องการคงเสียงประกอบไว้ในขณะอ่านรายงานข่าว ต้องให้เสียงของผู้สื่อข่าวรับฟังได้ชัดเจนกว่าเสียงประกอบนั้นๆ
- เสียงประกอบที่นำมาผสมควรปล่อยให้มีเวลาไม่เกิน 30 วินาที แต่ต้องยาวพอที่ผู้ฟังจะเข้าใจได้ว่าผู้ถูกสัมภาษณ์บอกอะไรหรือมีความคิดอย่างไร และควรจะปล่อยเสียงให้จบประโยค

ผู้สื่อข่าวต้องพึงระลึกไว้เสมอว่า ผู้ฟังได้ยินแต่เสียงเท่านั้นซึ่งเป็นเพียงสิ่งเดียวที่ช่วยให้พวกเขาเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ ดังนั้นประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างเสียงอเมริกากับผู้ฟังจึงขึ้นอยู่กับความชำนาญในการใช้เสียงในการบันทึกเสียงเช่นกัน

8. การส่งรายงานข่าวไปยังศูนย์ข่าว (Voice feeding)

เมื่อผู้สื่อข่าวบันทึกเสียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยจะส่งเทปเสียงนั้นไปยังศูนย์ข่าวทางสายโทรศัพท์ ซึ่งการใช้บริการการสื่อสารในรูปแบบ ISDN จะช่วยรักษาคุณภาพของเสียงได้เช่นกัน ประกอบกับการใช้เครื่องช่วยปรับแต่งไม่ให้คุณภาพเสียงตกลง จะทำให้คุณภาพเสียงที่ส่งออกไปเหมือนกับที่ฟังในห้องอัดเสียง (Studio Quality) หลังจากนั้นศูนย์ข่าวจะส่งต่อไปยังห้องบันทึกเสียงรวมที่สำนักงานใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เป็นอันครบถ้วนสมบูรณ์ในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการทำข่าวประจำวันของเสียงอเมริกา ระจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปให้เห็นว่า เสียงอเมริกาในฐานะที่สื่อกระจายเสียงระหว่างประเทศ มีการจัดองค์กรอย่างเป็นระบบ มีนโยบายที่เป็นกรอบที่ชัดเจน ในการทำหน้าที่ที่ต่อมวลชน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานข่าวยึดถือไว้เป็นหลักในการทำงานโดยเฉพาะในการรายงานข่าว ดังที่ปรากฏในธรรมนูญ 3 ประการคือ

1. เสียงอเมริกาจะรายงานข่าวที่น่าเชื่อถือได้อย่างสม่ำเสมอและมีอิทธิพลต่อผู้ฟัง ข่าวของเสียงอเมริกาจะต้องมีความแม่นยำ (accurate) ความเที่ยงตรงด้วยการไม่นำเอาความคิดเห็นส่วนตัวเข้ามาปน (objective) และ ครอบคลุมเปี่ยมไปด้วยเนื้อหาสาระที่ง่ายต่อการเข้าใจ (comprehensive)
2. เสียงอเมริกาจะนำเสนอภาพโดยรวมของสังคมอเมริกัน ไม่เจาะจงเฉพาะสังคมใดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งในอเมริกา
3. เสียงอเมริกาจะนำเสนอนโยบายของประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจน ในขณะเดียวกันก็จะนำเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อถกเถียงใดๆ ต่อนโยบายเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

สำหรับภารกิจของสำนักข่าวเสียงอเมริกา ระจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของส่วนมอบหมายงาน (Assignments) ของหน่วยงานข่าว (News Division) และปฏิบัติงานประจำวันขึ้นตรงกับศูนย์ข่าวที่ฮ่องกงนั้น ภายใต้การกำกับดูแลของบรรณาธิการ ก็คือการรายงานข่าวภายใต้พื้นที่ (Beat) ที่รับผิดชอบอันได้แก่ประเทศต่างๆ 14 ประเทศ คือ ไทย

พม่า อินโดจีน คือ เวียดนาม ลาว กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี ฮองกง และญี่ปุ่น โดยที่จะมีการวางแผนในการทำงานออกเป็น 2 รูปแบบ คือการวางแผนระยะยาว (Long-term Plan) และระยะสั้น (Short-term Plan) ทั้งนี้ในการวางแผนระยะยาวเป็นการทำล่วงหน้าเป็นปี ซึ่งเป็นแผนงานเพื่อการเดินทางไปทำข่าวนอกที่ตั้งสำนักงาน เพื่อนำเสนอไปยังหน่วยงานที่พิจารณาจัดสรรงบประมาณ ซึ่งมักเป็นเหตุการณ์ที่ทราบได้ล่วงหน้า หรือเป็นเหตุการณ์ที่มีการกำหนดไว้ค่อนข้างแน่นอน (Prescheduled Events) เช่นการประชุมใหญ่ๆ ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค เป็นต้น สำหรับแผนงานระยะสั้น เป็นแผนงานที่เกี่ยวข้องทั้งในเรื่องการเดินทางและการรายงานข่าวประจำวัน ในส่วนของการเดินทางเป็นการไปทำข่าวในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ (Unscheduled Events) เช่น สงครามกลางเมือง ภัยพิบัติ ความขัดแย้งทางการเมืองระดับประเทศ การปฏิวัติรัฐประหาร เป็นต้น สำหรับการรายงานข่าวประจำวัน โดยส่วนมากเป็นการทำงานภายในสำนักงานที่กรุงเทพมหานคร โดยมีกระบวนการทำงานประจำวันคือ

1. การมอบหมายงานจากบรรณาธิการข่าวเอเชีย (News Assignments) เป็นการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้สื่อข่าวหลัก (Correspondent) และบรรณาธิการ เพื่อพิจารณาว่าในแต่ละวันมีเหตุการณ์ใดที่มีคุณค่าควรแก่การนำเสนอ ซึ่งอาจจะเป็นการเสนอโดยผู้สื่อข่าวด้วยก็ได้หลังจากที่เขาได้คัดเลือกข่าวแล้ว ในขั้นตอนนี้อาจจะเกิดพร้อมๆ กันหรือสลับกันกับขั้นตอนการคัดเลือกข่าว
2. การคัดเลือกข่าว (News Selection) ผู้สื่อข่าวอาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข่าวเชิงพาณิชย์ที่บอกรับเป็นสมาชิกได้แก่ เอพี รอยเตอร์ และจากหน่วยงานที่รับฟังการกระจายเสียงทั้งวิทยุและโทรทัศน์ของสหรัฐหรือเอฟบีไอเอส (FBIS) โดยข่าวหนัก (Hard News) มักได้รับการคัดเลือกมาเสนอ โดยต้องมีความน่าสนใจในระดับนานาชาติ (International Interest) หรือระดับภูมิภาค (Regional Interest) แต่ไม่ได้หมายความว่าข่าวที่เป็นกระแสในระดับประเทศหรือท้องถิ่นจะไม่ได้รับการนำเสนอ เพราะเหตุการณ์นั้นๆ อาจจะส่งผลกระทบต่อเนื่องตามมาก็ได้
3. การรวบรวมข้อมูล (News Gathering) ผู้สื่อข่าวทำการรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอต่อการรายงานข่าว โดยแหล่งข่าวที่ใช้มีสองประเภทคือ แหล่งข่าวลำดับแรก (Primary Source) และแหล่งข่าวลำดับสอง (Secondary Source) โดยที่แหล่งข่าวลำดับแรกเป็นแหล่งข่าวโดยตรงที่มักจะเป็นบุคคลในข่าว หรือที่เรียกว่า Newsmaker ซึ่งมักจะได้จากการติดต่อของสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สำหรับการแถลงข่าวก็จัดรวมไว้ด้วยเช่นกัน ส่วนแหล่งข่าวลำดับสองก็คือสำนักข่าวที่บอกรับเป็นสมาชิกและหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั่นเอง

4. การเขียนข่าว (News Writing) ในการรายงานข่าวโดยผู้สื่อข่าวหลัก เสียงอเมริกาได้กำหนดรูปแบบของข่าวไว้ 5 รูปแบบได้แก่
 - 4.1 ข่าวสั้น (Short Correspondent Report or Short CR)
 - 4.2 ข่าวยาว (Long Correspondent Report or Long CR)
 - 4.3 ข่าวภูมิหลัง (Background Report)
 - 4.4 ข่าวในมุมมองของผู้สื่อข่าว (Reporter's Notebook)
 - 4.5 ข่าวเชิงสารคดี (News Features)
5. การตรวจสอบแก้ไขข่าว (News Editing) หลังจากที่ผู้สื่อข่าวหลักเขียนข่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะส่งต้นฉบับข่าวให้บรรณาธิการข่าวที่ศูนย์ข่าวเอเชียทำการตรวจสอบแก้ไข แล้วส่งกลับมาให้ผู้สื่อข่าวหลักเพื่อบันทึกเสียงต่อไป โดยอยู่บนหลักการของ ความแม่นยำ ความเที่ยงตรง ความครบถ้วนสมบูรณ์ ความน่าสนใจติดตามและความง่ายต่อการเข้าใจ
6. การบันทึกเสียง (Voicing) กระทำในห้องบันทึกเสียง (Studio) โดยใช้คอมพิวเตอร์ในระบบที่เรียกว่า DAW (Digital Audio Workstation) เข้ามาช่วย
7. การส่งข่าว (Voice Feeding) เพื่อให้คุณภาพเสียงไม่ลดทอนลง ได้นำระบบการสื่อสารแบบ ISDN มาใช้ในการส่งรายงานข่าวไปยังศูนย์ข่าวเอเชีย

จากกระบวนการทำงานประจำวันดังกล่าวสรุปนี้แสดงให้เห็นว่า ในการทำงานของผู้สื่อข่าวหลักนั้น ไม่สามารถกระทำเพียงลำพังได้ ต้องอาศัยการประสานงานที่ดีระหว่างผู้สื่อข่าวหลักกับบรรณาธิการ รวมทั้งผู้ร่วมงานในสำนักงาน ทั้งนี้และทั้งนั้นผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนก็มีแนวทางในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันไป แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบนโยบายและแนวทางขององค์กรเสมอ